ДЕ СИЛА ТАМ ВОЛЯ ВІТАЄ

АВҐСБУРҐ 1948

Де сила — там воля вітає

Огляд діяльности
Українського Спортового Товариства
„Ч О Р Н О Г О РА“
в Авґсбурзі
за роки 1945—1948

АВҐСБУРҐ 1948

Накладом УСТ „Чорногора" в Авґсбурзі, Баварія, Німеччина. Друковано 2 000 примірників. Технічними засобами Спортового Видавництва „Гарт" в Бад Верісгофені.

The supplement to the weekly „Our Life" authorized by EUCOM Hq. Civil Affairs Division 14. 7. 1947. Editor: Lewko Czykalenko. Druck: Hans Holzmann, Bad Wörishofen

ДО ДРУГОЇ РІЧНИЦІ „ЧОРНОГОРИ"

Плекаймо силу тіла й ума!

Б'ють літаври гучні, ясні сурми звенять,
Січ йде, грають полки як море!
Бунчуки піднялись, хоругви шамотять
Через гори й доли та поле!
Січ іде, стяг несе, Січ іде з Чорногори,
Україна встає, Україна гуде, Україна клекоче як море!

Переможно греміла ця пісня 34 років тому на великому Січовому Здвизі у Льва городі та згадувала:

Трубить Довбуш з верхів: „Зруйнував цар нам Січ",
Ми пішли у Чорні гори з сурмою
Триста літ спали, аж минула ніч,
Ми повстали і трубим до бою!

Насправді тоді, перед 34 роками, здійснилося віщування цієї пісні-гимну Василя Пачовського:

У новій Січі старі Запорожці встають
Голос труб кличе: „У лави ставайте",
Ми стаєм, у бій ідем, перші стріли гудуть,
Заревуть в Україні гармати!

Й пішли ці лави Українських Січових Стрільців, починаючи передогру Великого Зриву 1917—1920 років, діти й внуки яких, тепер тут на чужині, у підніжжя чужих, суворих Альп, згадуючи свої Карпатські верхи, заклали товариство „Чорногору". Двохріччя існування його сьогодні славимо, освячуючи прапор, що нехай шамотить як колись інші наші

руханкові прапори: Січові малинові та Сокільські блакитні, про які також співалося:

Заграли тамбори, розлились прапори,
Синіють як море Сокільські стяги,
Горами, ланами б'є пісня громами,
На бій з ворогами козацькі сини!

Украïни доля,
Шастя і Воля
До бою нас зове!

Ніхто нас не здержить, ніхто нас не спинить,
Тюрма, ні могила не спинить наш лет.
Бо клич наш єдиний: за щастя Вкраïни
Підемо, ми браття, всі враз вперед!

Ось такими короткими кличами змальовується значення фізичного виховання, виховання чину, яке осягається перемогою над своєю фізичною істотою, опанованням свого тіла, призвичаєнням його до послуху духові, чи опанованням своïх пристрастей, підпорядкованням ïх вимогам правил спорту та спортових гор, а то в мент гарячий змагу, коли людина може вийти з рівноваги духа й допуститися чину, що не відповідає лицарським вимогам спорту. Разом з тим, чим простішими методами осягаємо це фізичне виховання, тим більше масовим воно стає, тим більше людей об'єднує спільна участь у вправах, тим більше одиниць дістає звичку карности й координування своïх зусиль з іншими, — тим монолітнішим стає нарід, тим відпорнішим проти розкладових впливів чужих сил, тим здатнішим до будови свого внутрішнього життя, — бо клич наш єдиний: „За щастя Вкраïни підемо, ми браття, всі враз вперед!"

Цими методами фізичного виховання користувалися люди як світ світом, починаючи від Спарти, Атен, через Рим до Англії. Пристосування цих метод допомогло націям двигнутися з моральних руïн перед сто роками, як за Наполеонських воєн, так і в добу Весни Народів 1848. р.,— та вкінці й нам в нашу добу перед Великим Зривом.

Тому привітаймо наших авґсбурзьких спортовців, що перед двома роками заклали „Чорногору", бодай у формі спортового товариства — формі, якій в порівнанні з руханковими (вільноручно-приладовими) товариствами завжди бракує саме цих масових вправ, цих елементів масовоï солідарности, — бо у спортовому товаристві постійно існує спокуса індивідуальних чи клюбових егоïзмів та амбіцій й тому

нерідко повстає роз'єднання аж до несубординації й неетичних вчинків включно, — але хто зі спортовців переможе ці спокуси, тим більше послужить своїй спільноті, як взірець сили, тіла й духа.

Не дармо запропоновано було та прийнято назву „Чорногора", бо вона — Чорногора — повита легендою та освячена пізнішою чинністю. З її верхів трубів Довбуш, цей останній характерник Української Землі. У ці верхи, як каже легенда, відійшли останні княжі вої, що боролися проти татарської неволі, у них же заховалися ці запоріжські характерники, що мали у майбутньому, коли мине ніч, відновити Січ, та насправді під цими верхами заклалися одні з перших новітніх Січей; — від них пішов гомін по долах й верхах.

Несімо ж прапор „Чорногори" й сурми відродження України усюди, де не закине нас доля. Сурмімо з тих верхів, де ми лиш будемо, щоб голос труб долетів й до нашої Чорногори, залунав по цілій широкій Україні. Куди нас не кине майбутність, закладаймо нові наші фізвиховні товариства, краще всього руханкові; — гуртуймо в них людей чину й волі, щоб стали нові Запорожці, щоб вернулися „тії Стрільці Січовії".

Хай всім щастить в цьому ділі!

Всеволод Петрів
Генштабу Генеральний Хорунжий
Колишній Кошовий
Українського Січового Союзу на чужині

Вся українська молодь гуртується і тренує у своїх спортових товариствах!

Фот. 1. Загальний вид на табір ДП „Сомме-Касерне" в Авґсбурзі — з південної сторони (спортової площі) 31. 3. 1946. в часі змагань з „Зорею" Швайнфурт.

АВҐСБУРҐ — СЕРЕДОВИЩЕ ПРАЦІ „ЧОРНОГОРИ"

Ця книжечка подумана як пам'ятка спороотовців і мешканців українського табору переміщених осіб в Авґсбурзі. Видається її друком з нагоди дворіччя діяльности УСТ „Чорногори"; з тієї теж нагоди справлено для т-ва прапор.

Тому що всі ми в еміґраційних умовинах часто міняємо місця осідку, а то й країни, а навіть і континенти — потрібно для читача, що в майбутньому, по опущенні Німеччини, візьме цей огляд праці в руки як дорогу, збережену пам'ятку — подати оці вступні відомості. Вони мають подати найосновніші інформації, що допоможуть відтворити це середовище, в якім ми жили і працювали в роках по упадку Третього Райху.

Авґсбурґ

Місто Авґсбурґ заснували римляни біля 13-го року перед народженням Христа з назвою Авґуста Вінделікорум. Відігравало воно поважну ролю між европейськими містами, як дуже важний осередок: 1. релігійний (єпископство, манастирі, прощі, — ще сьогодні старинну частину міста називають „єпископське місто"), 2. культурний (тут почали друкувати перші часописи), 3. торговельний і господарський (купці Фуґґери, яких філії були і в Україні, численні великі фабрики волоконні, металеві, шкляні) і 4. політичний та адміністративний (столиця самостійної до 1806. р. Швабії). Після прилучення його до Баварії з центром в Мюнхені, Авґсбурґ втратив своє провідне значення.

В Авґсбурзі довго велися змагання між католиками і прихильниками реформації Лютра, які покінчилися на соймі

1555. р. створенням „авґсбурзько-реформованого" віроісповідання — після прийняття відомої засади „куюс реґіо, еюс реліґіо" (якої віри був пануючий, таку віру мусіли визнавати всі піддані).

Розквіт міста починається в десятім сторіччі, а його золоті часи це XV. і XVI. віки. Найзамітнішим можновладцем був багатир Яків Фуґґер, якого добу характеризує оце прислів'я: „нюрнберзька пишнота, венеціянська могутність і авґсбурзькі гроші правлять усім світом". Він саме 1514—1525. побудував в місті окреме містечко Фуґґерай, в якім живуть бідні старші робітники. Це перший в Европі крок соціяльного забезпечення бідних.

Авґсбурґ (63 км. на захід від Мюнхена) лежить на 48°22'45" північної геогр. ширини і 10°52'30" схід. геогр. довжини — та 486 м. над поземом моря. Найбільш мешканців числив в 1939 р., а це було 186 000, в січні 1948. лиш 148 500. На 930 вулицях розташовані побіч себе пам'яткові старовинні будівлі і будівлі модерного великого міста. Збомбардований англійською повітряною фльотою 24. 2. 1944 (в 30%). Клімат лагідніший, ніж на наших землях (всього два місяці зими), — зате кожний пам'ятатиме тутешні безнастанні західні вітри (підальпейська кітловина).

В часі нашого побуту в нім, належав Авґсбурґ до держави Баварія (відновленої в 1945 р.) в американській окупаційній зоні Південної Німеччини.

Нам довелося жити в славнім і типово німецькім місті між цими Швабами, яких прародичі масово виеміґрували на початку XIX. в. до Галичини і потворили колонії (Самбірщина) і від яких підкарпатське простолюддя до останнього часу називало Швабами всіх німців.

Для загалу українців Авґсбурґ відомий як осідок Центрального Представництва Української Еміґрації від 1946. р. — і з друкованої в нім преси: найстаршого часопису »Наше Життя«, »Український Есперантист«, »Пу-Гу«, Українська Школа«, »Малі Друзі«, »Аванґард«, »Таборові Вісті«, »Український Селянин«, »Ранок«, »Студентська Думка«, »Театр«, »Орден«, »Нове Лицарство«, »Світання«, »Громадянка«, »Український Літопис«, фотогазета »На Чужині«, »Наша Мова« та з появи в його друкарнях біля 50 різних книжечок у видавництвах »Золота Брама«, »Українська Книга«,

»Українське Видавництво«, Пастушенка, »Ку-Ло«, Манила і інших. В ньому живе теж Архієпископ Ігор (Губа), владика для православних українців у Швабії.

Український табір ДП

Негайно по вступі американської армії в місто 19. 4. 1945. заснувався в Авґсбурзі при Розенгаймерштрассе 3. Український Комітет, (що доперва по півроку перенісся на Юденберґштрассе 8.) під головуванням проф. Чуйка Петра. Старанням цього Комітету 17. 6. 45. по вивозі дотеперішніх меншканців „на родіну" передано українцям табір „Райхсбанляґер" (9 дерев'яних бараків і 30 будок) в п'ятитисячній місцевості Ґеґґінґен, що лучиться безпосередньо з Авґсбурґом (трамвай ч. 2).

Фот. 2. Ком. таб. сотник Черкасевич О. (1) і обозний (пізніше командант і голова Таборової Ради) мґр Лисинецький О. приглядаються змаганням 31. 3. 46.

Управу табору творили командант Черкасевич Олександер з новими втікачами з Ляйпціґа. Вже до тижня заповнено заблощичені бараки 800 новими мешканцями. Для бездомних біженців, що масово напливали з Австрії і східньої Німеччини та баварських сіл, 25. 6. 45. одержано сусідуючий табір „Мессершмітт" (теж опорожнений примусовою репатріяцією), що також мав 9 бараків. В них, і під дашками цегольні, знайшло притулок 3 625 осіб. Побут у великому таборі був засобом охорони перед репатріяцією.

Мешканці вклали дуже багато праці над заведенням чи-

стоти і порядку в таборі, який в цілості поставлено взірцево. Можна сміло ствердити, що саме ця працьовитість Управи і таборян охоронили нас перед долею повороту на схід. Працею з'єднали собі УНРРА-у, і вона сама постаралася про нове, добре приміщення. Був це один з численних великих таборів „Сомме Касерне" (збудований 1935 р.), в якім жило тоді 4 000 поляків саме у карантанні після тифу. Їх всіх вивезено до Кульмбаху, а потім до Польщі. В часі 12.—23. 8. 1945. поселено в цім таборі 3 360 українців. Тут знову вложено надмірно багато праці при заведенні чистоти та організації життя, що у свій час стояло найкраще між усіми таборами. Мешканці дістали по 3 кв. м. простору на особу в п'яти куренях та по 3,25 кв. м. на стрихах, пивницях і в 11-ох конюшнях. Табір був сильно перенаселений (касарні поміщували 1 600 вояків), побутові умовини стали якнайнекорисніші, тому хвороби розмножувалися.

В місті були ще інші великі табори ДП різних національностей: Інфантері-, Гінденбурґ-, Фляккасерне, Гохфельд, Гавнштеттен, Капелленшуле і багато менших. В них жило 18 000 „переміщених осіб".

Після репатріяції, що переслідувала ДП головно в 1945. р., роки 1946. і 1947. характеризують основні провірки всіх ДП. Після оголошення 24. 4. 1947. висліду військового скринінґу в нашому таборі, 680 осіб (22% населення) позбавлено опіки УНРРА і „включено їх в німецьку господарку відбудови".

Перші вибори самоврядувальних органів табору, що були переломовою подією у внутрішньому житті, відбулися за правильником ЦПУЕ 12. 5. 1946.

В травні 1947. р. почали виїздити перші транспорти на працю до копалень вугілля в Бельгії, а згодом і до інших країв у всьому світі.

Табір „Сомме Касерне" був неначе серцем всієї еміґрації і осідком важних інституцій (Українська Вільна Академія Наук, Відділ Українського Вільного Університету, Рада Фізичної Культури, Театр під управою дир. Блавацького, Музей-Архів, Центр. Спілка Селян, Інститут Живих Мов, численні середні школи, курси, і таборові організації). Він був теж місцем різних загально-українських і зональних імпрез, з'їздів, наукових конференцій, вистав, нарад і т. п., на яких повстало багато починів і діл (міжнародні пластові зустрічі, започаткування ювілею 35-ліття Пласту, з'їзди Мистецького

Фот. 1. Таборова площа, місце найурочистіших імпрез. Фраґмент міжнародньої пластової зустрічі (7 прапорів) 23. 4. 1946.

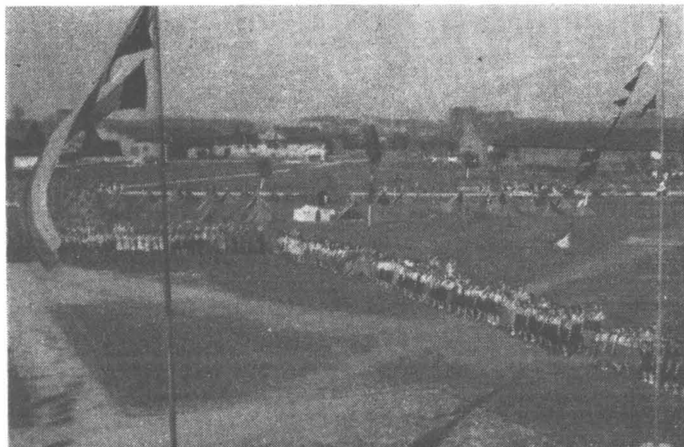

Фот. 4. Вид на табір з пластової площі 28. 8. 46. в часі ювілейної зустрічі з нагоди 35-ліття існування Пласту.

Українського Руху, Об'єднання Українських Жінок на Еміґрації, Об'єднання Мистців Української Сцени, Спілки Української Молоді, Християнської Організації „Рух", Євангельської Церкви, конференції УВАН-у, — і врешті важніші спортові імпрези).

Для орієнтації в складі еміґрантів, подаємо статистику цього табору з 1. січня 1948:

В таборі жило: українців 2 408, білорусів 110, росіян 6, естонців 2 разом всіх мешканців 2 526. З того: гр.-кат. 1 533, православних 983, рим.-кат. 5, євангеликів 3, баптистів 2.

З родинами було 1 780 осіб, самітних чоловіків стану вільного 451, і таких же жінок 78, жонатих, але тепер самітних чоловіків 198, таких же жінок 19.

Після віку: 0—6 літ 338, 6—18 286, 18—40 1 236, 40—50 375, 50—60 223, 60—70 66, вище 70 2. Разом в таборі жило 1 530 чоловіків і 996 жінок (39,4%). Щоб мати погляд на справи популяції (вигляди на вдержання еміґрантів при українстві через подружжя) наводимо ще цифри таборян у віці 18—45 літ: в цьому віці є 549 жінок (36,8%) і 948 чоловіків, разом 1 497.

За увесь час існування табору прибуло до нього 4 451 осіб (в тім народилося 212), а вибуло 1 825 (в тім померло 37).

З цих 2 526 мешканців на 1. січня 1948. було 18. воєнними інвалідами і 210 хворих, з яких 50 лежало в лікарні для ДП на різні тяжкі недуги, 10 на венеричні хвороби і 150 хворих на туберкульозу (75 дітей у віці до 14 літ і 75 старших). Вагітних жінок було 31, і кормлячих дітей 78.

Статистика після звання дає такий образ: бюрові та торговельні робітники 158, хемічна промисловість 3, будівельники 58, сільське господарство 738, медичний персонал 42, транспорт всіх видів 116, ремісники 247, металюргія 38, деревообробна промисловість 31, мистецтво та спеціяльні фахи 166, без кваліфікацій 213, разом 1 810 (решта населення це діти). Статистика працюючих в тому ж дні виказує 892 чоловіків і 354 жінок, разом 1 246 працюючих. До цього доходять шкільні учні і звільнені від праці (старші, хворі, жінки з кількома малими дітьми і т. п.) в числі 789. Отже різниця 491 осіб показує число осіб, що ніде не працюють, хоч є працездатного віку.

В такім таборі, в таких умовинах і серед такого населення працювала наша „Чорногора".

Назва „Чорногора"

Назву „Чорногора" для товариства запроєктував дир. Блавацький В. Хоч інші члени вносили інші пропозиції, то основники прийняли цю назву, щоб вже і назвою нав'язати до дорогої Батьківщини, до її гарного пасма гір, а саме до найвищої частини українських Карпат, що тягнеться на схід від Ґорґанів на просторі 60 км. довгім і до 35 км. широкім. Її границями є провали Яблоницький і Прислопський та річки Прут і Тиса на заході, а Золота Бистриця і Вишнева на сході.

Чорногора збудована з твердого пісковика, тому виступають в ній альпейські краєвиди, скелисті й гострі — та є багато слідів колишнього обльодіння. Вкрита пралсіом, а в найвищих частинах розтягаються бездеревні полонини. Чорногора є найвищим пасмом Карпат і має найвищий верх Говерлю 2 058 м. та нижчі верхи: Піп Іван 2 026, Петроз 2 020, Мумнель 2 002, Туркул 1 935, Смотрич 1 901, Шпиці 1 866, Пожижеска 1 822, Брескул, Данциж, Гомул, Ґаджина, Ребра, Розшибеник. На цих верхах збігаються границі трьох держав: Польщі, Чехословаччини і Румунії.

Є ще друга в Европі назва Чорногора, а це на означення південно-західньої частини Югославії в Динарських горах (до 2 528 м), яка до 1919. р. була окремою державою з 400 000 мешканцями на 16 000 кв. км.

Наше Т-во свою назву взяло від рідних гір, на яких шпилях і узбіччях бували наші спортовці — лещетарі і туристи. Тому теж і на відзнаці Т-ва є шпилі Чорногори.

Степан Кікта

Фізична культура сталить характери

і плекає здоров'я одиниці!

Фот. 5. Частина спортового активу табору 10. 12. 47.: Сидять: Хоростіть (1), Лашкевич (2), д-р Ковалик (3), ген. Петрів (4), Лисняк (5), мґр Красник (6), лік. Богонович — гол. ОДРФК (7).

ОГЛЯД ПРАЦІ УСТ „ЧОРНОГОРА"

Наш огляд праці за роки від 1945-ого до 1948-ого року подаємо в хронологічному порядку, періодами за діловими роками і поодинокими ланками.

1 9 4 5

1. Заснування „Чорногори"

Липень 1945-ого року.

До табору для втікачів в Ґеґґінґен напливають з усіх усюдів Німеччини і Австрії люди, що живуть ще під враженням воєнних дій, примусової репатріяції і непевного завтра. Хоч час непевний, ентузіясти спорту Щупаківський Іван з Самбора і Мальчевський Микола з Добромиля організують дружину копаного м'яча і відбиванки та тимсамим ставлять підвалини під організацію спорту в нашому таборі. В кінці липня з'являються ще Андрухович Ярослав з Перемишля чи пак з Станиславова і Івашко Євген з Перемишля і теж „запрягаються" до праці в Спортовій Секції при культ.-освітнім відділі табору.

Вже після двох тижнів існування табору почалися тренінґи. Та до розпочаття виступів треба було спортового виряду. Мальчевський пожертвував 9. гарних сорочинок, а з магазину суспільної опіки вдалося видістати 11 штанят, сорочок і черевиків-„коміснякків", що мали заступити футболівки. Жертвою в магазині впали ще також... дві нічні жіночі сорочки, синенька і жовта, — і з них зроблено для змагунів емблеми в національних кольорах.

В соняшну неділю 12. серпня 1945. р. на площі „Мессершмітт" в Авґсбурзі були ми свідками першого змагу наших вибранців, озброєних від стіп до голови в новий виряд з тяжкими „коміснякками" на ногах. В склад репрезентації ґеґґінґенської „республіки" входили змагуни з „довголітньою минувшиною", серед яких не бракувало, (очевидно за їх твердженнями) змагунів з... київського „Динама" чи чолових галицьких дружин. Словом, кожний був найкращим змагуном, хоч в практиці у багатьох з них знання футболу кінчилося на примітивнім копанні м'яча. Ці перші в історії „Ч" змагання занотовані високою програною з литовцями у відношенні 1 : 6. Як крізь мряку пригадую собі прегарні

паради воротаря Миськова, балетні рухи корполентного Івашка на залозі, чи овенсівські біги довгоного Богоноса на крайнику. Маєстатична постать кучерявого Капчука як заложника, чи „бомби" Юзя Басейчука, або такі ж, лиш слабшого „калібру", Мальчевського не були перешкодою для противника. Німб, яким були овіяні дотепер наші копуни, моментально розвіявся. Відтепер ми бачили наших змагунів лиш такими, якими вони дійсно були.

По переході з ґеґґіннських бараків до „люксусових" Сомме Касарень, завдяки наявности в таборі спортової площі, праця Спортової Секції дістає повні можливості розвитку. Щупаківський і Івашко, що вели всю працю Секції, постановили притягти до праці в спорті більше громадян та створити здорові підстави до збільшеної діяльности. Тому на день 29. вересня 1945. скликали вони перші загальні збори спортовців, на яких 29 приявних членів-основників перемінили Спортову Секцію (досі спортовці виступали під назвою „український табір" або Секція „Змаг") в самостійне Українське Спортове Товариство з назвою „Чорногора", та вибрали перший провід Т-ва в такому особовому складі:

Голова: дир. Блавацький Володимир, заст. голови: мгр Лісинецький Орест і Кікта Степан, секретар: Щупаківський Іван, скарбник Хоростіль Ярослав, господар Бачинський Юрій. Заступники членів: Іваш Лев і Ціховляс Марія.

До Контрольної Комісії вибрано: д-ра Галамая Степана як голову і дир. Рудницьку Наталію та проф. Годованця Кирила як членів.

Мировий Суд творили: Косач Юрій як голова і інж. Семків Іван та Сухар Юліян як члени.

Основуючими загальними зборами проводив фізкультурний діяч о. Івашко Володимир з Самбора, який подав приявним огляд існуючих тоді українських товариств: „Дніпра" в Байройті, „Льва" в Карльсфельді, „Зорі" у Швайнфурті і „Буревію" в Ноймаркті.

До життя покликано 10 ланок, однак праця ограничилася тільки до діяльности ланок копаного м'яча, відбиванки і шахів — та до внутрішньої організаційної праці, як приєднання членів і змагунів, придбання інвентара, домівки від управи табору і підшукування партнерів до змагань.

2. Праця ланок

В першому діловому році від основуючих зборів 29. 9. 45. до других зборів 3. 2. 46. діяльними були 4 ланки: копаного м'яча, відбиванки чоловіків і жінок, шахів та столової ситківки. Діяльність інших ланок з огляду на брак фахівців-тренерів, як теж через слабе заінтересування молоді до спорту, не вдалося наладнати.

Діяльні ланки копаного м'яча, відбиванки та шахів відбули за цей час ряд імпрез у свому таборі і по більших зосередженнях українців, як Карльсфельд, Швайнфурт, Байройт та Фюссен, гарно заступаючи наш табір назовні та належно презентуючи ім'я українського спортовця. Майже на кожних змаганнях представники Т-ва обмінювалися з іншими привітальними промовами, пропам'ятними прапорцями і грамотами. Особливо гарного прийняття зазнала наша дружина у Швайнфурті (місце праці о. Івашка) та в Байройті. Майже на всіх виїздах опікуном дружини був Щупаківський.

Дружину копаного м'яча провадив як ланковий і капітан Івашко Євген. В її склад входили на зміну наступні особи: Миськів Микола, Івашко Є., Кощук Петро, Папіш Іван, Федик Роман, Дейчаківський Кость, Зимний Петро, Сухар Юліян, Мальчевський Микола, Богоніс Іван, Савка Богдан, Клименко Ярослав, Дрогобицький Омелян, „курка" Склепкович Олег і Капко Роман.

На 14 розіграних змагань з українськими, польськими і литовськими дружинами „Ч" 7 разів вийшла переможцем, 6 разів була переможена і одну гру зремісувала. В дні 14. 10. 45. зорганізовано на своїй площі міжнародній турнір копаного м'яча, в якому взяли участь „Лев", литовці, поляки і „Ч" як господар. На ньому зайняла „Ч" третє місце за литовцями і „Левом".

Поодинокі осяги нашої одинадцятки в цім часі були такі: „Ч" — литовці 1:6, 1:3, „Ч" — „Лев" 2:6, 0:5, 3:5, „Ч" — поляки з Інфантері Касерне 2:0, 3:0, 0:0, „Ч" — табір Гавнштетен 8:1, „Ч" — УССК 6:1, „Ч" — Байройт 1:0, 0:1, „Ч" — „Зоря" Швайнфурт 5:1 і врешті „Ч" — гімназія 5:0.

Жіноча ланка відбиванки, яку вела Дерень Евстахія, розіграла 6 змагань. З огляду на нестійкість складу та брак тренінґу, виграла лиш одні змагання, інші вписала на конто своїх невдач. На першенствах американської зони

в Карльсфельді 26.—27. 1. 46. жінки „Ч" по трьох грах: з УССК 0:2, з „Левом" 0:2, і КЛК 1:2 добули четверте місце.

В красках „Ч" в цій ланці виступали: Дерень Е., сестри Ціховлясівні Марія, Ірина і Любов, Дубас Ірина, Попович Ярослава, Королик Лідія, Кічановська Анна, Мартинюк Ірина і Фіголь Ольга.

Чоловіча ланка відбиванки під проводом Ковалика Романа розіграла 11 змагань, з чого 4 виграла, а 7 програла, а саме: 26. 8. 45. „Ч" — український табір Гавнштеттен 2:1, 8. 9. „Ч" — американці 2:1, 9. 9. „Ч" — „Лев 1:2, 30. 9. „Ч" — Байройт 2:0, 18. 11. „Ч" — „Лев" 0:2, 30. 12.

Фот. 6. Дружина копаного м'яча з головою дир. Блавацьким і ланковим Івашком в середині. Жовтень 1945 р.

„Ч" — „Калина" 0:2. На першенствах ам. зони 26.—27. 1. 46. по програній з „Левом 0:2, „Калиною" 0:2, УССК І. 0:2 (хоч в другім сеті наші вели 11:2!) і виграній з резервою УССК 2:0 зайняли наші відбиванкарі п'яте місце.

Активними членами ланки були: Миськів Микола, Ковалик Роман, Федик Роман, Шах Михайло, Капко Роман, Гнатченко Михайло, Тарнавецький Михайло і Кощук Петро. Найкращими були оба „стиначі" Миськів і Ковалик.

До змагань за першенство зони обі ланки виступили без своїх найкращих змагунів, жіноча без Дубасової, а чоловіча без Миськова, тому і їх успіхи були слабші.

Розвій шахової ланки та її раціональна праця — це заслуга Андруховича Ярослава, який придбав шаховий виряд та перевів внутрішній турнір при участі 31 шахістів. Після його резиґнації з ланкового, з причини інших обов'язків в таборі, працю ланки продовжував другий ланковий, першун в турнірі інж. Крикловенський Микола.

На п'ять розіграних змагань зуміли наші шахісти в одних перемогти литовців $6^{1}/_{2}$:$3^{1}/_{2}$, в двох: з театром Блавацького 5:5 і з хором „Сурма" зНоймаркту 5:5 зремісувати, та в двох з сильнішою дружиною „Лева" програти 4:6 і $3^{1}/_{2}$:$6^{1}/_{2}$.

Найкращими шахістами були: Яблоків Віктор, Крикловенський М. і Слесарів Лев; — вирівнану клясу творили: д-р Борис Маріян, інж. Стеценко Павло, проф. Попович Лев, Котлярчук Омелян, Теплий Андрій, Бортнійчук Анатоль і Сухар Юліян.

Працю в ланці столової ситківки започатковано клюбовим турніром в січні 1946 р., в якім прийняло участь 24 чоловіки і 8 жінок. Перші місця зайняли: Дубас, Капко Анна і Кічановська в групі жінок, а Савка Богдан, Андрухович і Миськів в групі чоловіків. Коли змінено провізоричний стіл на правильний, праця ланки посилилася і щодня притягала до тренінґу багато молоді, тимбільше, що з доручення РФК „Ч" організувала перші змагання амер. зони. Провідником ланки був Івашко Є.

3. Загальна характеристика.

Змагуни всіх діючих ланок „Ч" мали п'ять виїздів поза Авґсбурґ. Найбільший зв'язок вдержувано з „Левом" в Карльсфельді (шахи, відбиванка, і коп. м'яч), позатим копуни виїздили до Швайнфурту і Байройту, а обі відбиванки до Фюссену. На закінчення сезону Т-во влаштувало двоє вечорниць.

На першім З'їзді представників спортових товариств в Карльсфельді 25. 11. 1945. від „Ч" взяли участь члени Проводу мґр Лісинецький Орест і Щупаківський Іван, з яких перший ввійшов до заснованої тоді центральної установи під назвою Ради Фізичної Культури.

Мимо великих видатків на власні цілі, Т-во не забувало

про харитативні і національні обов'язки: із скромної каси „Ч" жертвує 100.— рм на КОДУС і ввесь дохід з змагань з УССК 9. 12. 45. призначує на потреби наших інвалідів.

Придбання інвентара у львиній частині завдячує Т-во міжнародній організації ІМКА і англійці місіс Карпентер, яка, як урядничка УНРРА, дбайливо опікувалася тоді нашим табором.

Самочинні жертви громадян, прим. жертва в липні 1945 сорочки командантом Черкасевичем О. є тим цінні і заслуговують на утривалення, що це було відняття собі потрібної речі, лиш з тією думкою, щоб уможливити працю організації молоді і причинитися до кращого вигляду дружини на грищі.

Т-во об'єднувало 127 членів без учнів, в тім 11 жінок, до користування яких вдалося з великими труднощами придбати і гарно улаштувати власну домівку на стриху в першому курені.

Провід відбув 5 ділових засідань і 5 сходин членів ланок. До Проводу докооптовано ген. Петрова Всеволода і д-ра Ковалика Григора. Секретар одержав 15, а вислав 20 писем. Провід Т-ва і змагуни у своїй праці мусіли часто поборювати всякого роду перешкоди, але мимо цього, оцінюючи звіти, складені на З'їзді спортових товариств в Карльсфельді треба ствердити, що серед 11 заступлених там товариств, „Чорногора" виказала найбільше праці після „Лева".

Так проминув перший етап праці УСТ „Чорногора" на еміґрації від липня 1945. до 3. лютня 1946.

1 9 4 6

1. Загальна характеристика

Другий етап праці це час між другими і третими загальними зборами Т-ва, себто протяг часу від 3. 2. 46. до 16. 2. 47.

На II. зборах прийнято статут, опрацьований Кіктою С., а з ним і емблеми Т-ва (синьо-чорні кольори) та першу відзнаку для змагунів проєкту М. Костура (рівнобічний трикутник з горами і написом: УСТ „Чорногора") — та вибрано з поміж приявних 48 членів новий провід в наступному складі:

Кікта Степан — голова, д-р Ковалик Григор — заст. голови, проф. Семчишин Володимир — секретар, Хоростіль Ярослав — господар, Лашкевич Тома — скарбник і Івашко Євген — організаційний референт. Кічановська Анна і Андрухович Ярослав — заступники чл. проводу. Контрольна Комісія: ген. Петрів В. — голова і члени: інж. Карташевський Анатоль і д-р Галамай Степан.

Впродовж року в складі проводу зайшли поважні зміні, а саме по резигнації 24. 4. 46. голови, пост цей обняв д-р Ковалик, а на заступника голови докооптовано Лисняка Євгена. Також функції секретара по резигнації в лютні перейняв Сидор Михайло, а по дальших п'ятьох місяцях Хоростіль і виконував їх разом з обов'язками господаря. В часі своєї каденції провід відбув 40 засідань і 4 сходини членів ланок. В Шевченківські роковини влаштовано святочні сходини, а для розваги членів зорганізовано троє вечорниць. За напрямними РФК відбуто 25. 8. 46. пропагандивний „День Фізичної Культури" під кличем „Привіт Рідній Землі", в якому взяло участь 83 особи. Однак з прикрістю слід ствердити, що мимо зусиль, не вдалося притягнути до участи в цій гарній імпрезі більшої кількости молоді.

Господарка майном була задовільна. Завдяки субвенціям у виряді з ІМКА і УНРРА, як рівнож з придбань власними коштами, Т-во диспонувало комплетними вирядами для двох дружин копаного м'яча, по однім для жіночої і чоловічої дружини відбиванки, кошівки і боксу, та частинно для легкоатлетів. Старанням Кікти взято від табору в адміністрацію спортову площу і її загосподаровано (впорядковано, огорожено, вибудовано вежу з годинником, на якій в часі змагань показувано висліди і час тривання гри, та заінстальовано мікрофон). Лавки на 260 місць по двох боках грища є ділом Лашкевича. Для потреб боксерів змонтовано в залі театру боксерський рінґ. Спортову галю в 26-ому курені, яку одержали ми до користування в зимові і дощеві дні, упорядковано власними зусиллями (вивезено кілька тисяч фір глини), вивінувано в коші і сітку та заінстальовано світло. Але не судилося нам користуватися галею; — метер за метром мусіли ми усуватися з неї, аж вкінці перемінено її в цілості на склад опалового дерева.

Секретар мав повні руки роботи, одержав 289, а вислав 443 чисел писем.

Від останніх зборів приєднано 104 членів, так, що стан членів виносив 231 особу, в тім 29 жінок. В парі з пожвавленою працею в Т-ві, йшли теж збільшені касові обороти. По стороні приходів занотовано 35 805.33 і 35 218.56 рм розходів, з чого на добродійні цілі виплачено 3 524 03 рм.

Згадати треба і це, що для заснованої 29. 4. 1946. Обласної Делегатури РФК на Швабію і для перенесеної 24. 6. РФК з Мюнхена до Авґсбурґа — „Чорногора" відступила одну кімнату з своєї домівки на канцелярію своєї централі.

Наше Т-во було господарем з'їзду представників УСТ 1. 4. 46. і кільканадцять разів різних зональних і обласних змагань, в часі яких гостила в себе спортовців з усієї зони. Спонукою в централі до уряджування саме в Авґсбурзі важніших імпрез було, крім справного виповнювання управою „Чорногори" нелегких і коштовних обов'язків господара, також і ґеоґрафічне його положення (Авґсбурґ лежав по середині амер. зони з доїздом поспішних поїздів з усіх сторін).

Діяльність шістьох новооснованих ланок причинилася у великій мірі до умасовлення спорту в таборі. Нагородою за всебічну й інтенсивну діяльність Проводу та змагунів десяти ланок, було осягнення другого місця в змаганнях РФК за т. зв. клюбову справність, в яких участь брало 31. діючих в америк. зоні товариств. В цих змаганнях точкується за окремою табелею кожну виконану Т-вом роботу, так спортову як і організаційну. Сума точок є математичним показником рухливости Т-ва, що визначує автоматично вартість Т-ва і чергу в порівнанні з іншими т-вами в зоні. Кількість придбаних точок поодинокими ланками „Чорногори", показує наведене зіставлення: ланка відбиванки жінок і чоловіків 582 точки, високогірської туристики 524, копаного м'яча 403, шахів 221, легкої атлетики 207, столової ситківки 188, кошівки 83, боксу 75, плавання 62, за організацію імпрез 190, — разом за увесь календарний рік здобуто 2 535 точок.

2. Перегляд ланок

Найбільш діяльною була ланка копаного м'яча, яка диспонувала трьома дружинами: першою, другою і ольд боїв та навіть і юніорів. Ланкою опікувався Івашко Є.

Перша дружина змагалася з початку в обласній клясі, а осягнувши першенство авґсбурзької области, в літі 1946 р. увійшла до створеної кляси першунів (з шістьох товариств).

В змаганнях першунів 4-ох областей за першенство 1946 року, наша дружина зайняла в літі тогож року 4-те місце. В осінній рунді сезону 1946/7. по п'ятьох грах опинилася на п'ятому місці. На всіх 18 стріч за першенство 8 виграно, 4 ремісовано і 6 програно.

В товариських стрічах з чужинцями (балтійцями, поляками та німцями) занотувала наша одинадцятка багато успіхів. Із 24-ох товариських змагань, зуміли змагуни „Ч" виграти 13, зремісувати 6 і всього 5 змагань програти. З поляками змагалася „Ч" 5 разів, з чого два рази виграла 4:2 і 3:1, два рази ремісувала 2:2 і 1:1, а лиш раз програла 1:2. Два рази „Ч" грала з „Дністром" в Людвіґсбурзі (що двократно мусів признати вищість „Ч" 6:0 і 6:0), і з „Зорею" в Швайнфурті, яку теж покорила 6:2 і 3:2. Двоє змагань з „Левом" покінчилися невдачею 2:4 і 1:3. В змаганнях із сильною дружиною німецької „крайсліґи" „Турн унд Шпортґемайнде" один раз „Ч" перемогла 1:0, а другий раз ремісувала 2:2. Резерва німецької „Швабен" мусіла двократно признати нашу вищість (6:2 і 4:3). Одну стрічу з сусідами з Нового Ульму „Беркут" програв 2:3, а другу зремісував 1:1. Позатим „Ч" перемогла „Калину" в Фюссені 1:0 і „Шпортферайн Кріґсгабер" 3:1 — та програла з „Буревієм" в Ноймаркті 1:4, і з естонцями Гавнштеттен 1:2. На особливу згадку заслуговує стріча 17. 3. 46. в Ульмі з ФК „Україною", яка підчас свого побуту в Зальцбурзі в Австрії занотувала багато успіхів. Переселившися до амер. зони Німеччини вибрала вона „Ч" за партнера до першої стрічі і відкриття сезону в нових умовинах. Змагання по рівнорядній грі покінчилися ремісовим вислідом 1:1. До гарних моментів належали переможні змагання з темпераментною одинадцяткою калмиків з Крумбаху 4:3, як і беззастережна перемога над першуном англійської зони „Дніпро" в Ганновері у відношенні 2:0.

Ще по переході до Сомме Касарень дружину „Ч" підсилили брати Савки, Кощук, Капко і Ощудляк, а на весну 1946 р. на короткий час дійшов до них першорядний змагун і тренер Макар Павло. Нажаль цього вартісного спортовця тратимо в користь „України", яка безпосередньо по перших з нами змаганнях перетягнула його до себе.

Наша дружина виступала в такому складі: залізним заложником поруч Капка став Шмігель Мирослав; — поміч: Савка М. — Ощудляк — Дрогобицький скріплена Кметем

Богданом стала найсильнішою лінією „Ч". Напад „Ч" в складі: Клименко — Савка „Бодьо" — Басейчук — „курка" Склепкович з Нагірним і Борисевичом добув 111 воріт, з чого львина частина була ділом „Бодя", що 44 рази змусив воротарів до капітуляції. „Бомбардієр" Юзьо Басейчук умістив м'яч в сітці противників 29 разів, Клименко 15, Склепкович 8, Макар і Борисевич по 4, Савка М. і Кметь по 2, Дрогобицький, Федик, Білоконський по одному разі. Капітаном був Савка М. (перед ним Оцудляк).

Дружина старших „парубків" пробувала своїх сил 4 рази, з чого двократно програли (з Студентами 1:2 та з ольд-боями Беркута 1:2, а два рази ремісували („Юнак" 1:1, і Театр 2:2). Остоєю ольд-боїв були: „залізний воротар" Свищук Юрко, дядя Шестипалів, Андрухович (капітан), Зенко Дзядик, Івашко, Юльцьо Сухар, Адась Антонишин, Теплий Андрій, Красник Іван, Радиш і Кікта. Суддєю був дир. Блавацький.

Друга дружина змагалася в обласній клясі (в осінній рунді по 3 грах зайняла друге місце) та була резервуаром нарибку для першої дружини (Млинар, Тригубенко, Папіш). В сумі друга дружина грала 7 змагань: п'ять з українцями і два з чужинцями, з чого двоє з „Зорею" Карльсруе (1:0) і з „Беркутом" II. (4:1) виграла, одні з „Беркутом" II. ремісувала, а четверо: з „Шпортферайн Кріґсгабер" (2:3), „Бяли Ожел" II. (1:4), з „Беркутом" II. (3:4) та з „Дністром" Людвіґсбурґ (0:4) програла.

Юніори один раз пробували сил з юніорами „Шпортферайн Кріґсгабер", яких перемогли 2:1.

Воріт „Ч" боронили: Білоконський 18 разів, Нікель 7, Миськів 6, Федик 5, Буряківець і Салаш по 2, Роговий і Манченко по одному разі. Позатим п'ять змагунів „Ч" (Дубляниця, Шмігель, Басейчук, „Бодьо" і Клименко боронили красок авґсбурзької области проти мюнхенської 17. 11. 46. в Авґсбурзі (2:2). Обидвоє воріт для Авґсбурґу добув „Юзьо". До репрезентації „Півдня" проти „Півночі" (теж в Авґсбурзі 1. 12. 46., вислід 1:1) капітан визначив Басейчука, Кметя і Савку М.

Слід згадати теж про „інтенданта" дядя Шестипалова, що був гарячим прихильником копунів „Ч" і „організував" та доповнював браки у виряді. За ці свої заслуги досяг чести

виступати в красках другої дружини та одинадцятки ольдбоїв. Виїзд до Бельгії на шахтара закінчив його спортову карієру.

Ланка копаного м'яча гордитися може власним маршом „Мала баба одну доню". З цею веселою піснею на устах виїздили на „підбій ворога" і з нею вертали.

Тренінґи відбувалися систематично двічі в тиждень під фаховим проводом німця Лянґа.

Савка М. взяв участь в іструкторськім курсі для тренерів, що його відбула РФК в Байройті.

Праця ланки відбиванки чоловіків і жінок не була так світлою, як досягнення копунів. Провідники ланки чоловіків мінялися по... кожній програній. Ромця Ковалика змінив Наклович Богдан, а його зчерги Місько Гнатченко і проф. Чекалюк В. — та врешті ланка осталася без опікуна. Ця ланка змагалася 23 рази, в тім 9 разів з чужинцями. Остаточний білянс: 11 виграних і 12 програних гор. Поодинокі висліди: 10. 2. 46. перемога над „Калиною" Фюссен 2:0 в шістках і 2:0 в трійках. Гарний реванж за минулорічну програну. 17. 2. програна з Студентами. 31. 3. перемога над „Зорею" Швайнфурт. 7. 4. чергова програна до „Лева"; 14. 4. програна з поляками з Діллінґену 1:2 і виграна з авґсбурзьким „Бяли Ожел" 2:0 в турнірі того ж т-ва, 23. 4. друга перемога над „Калиною" 2:0, 26. 4. в Карльсфельді наші улягли найсильнішій під ту пору дружині „Лева" 0:2, 5. 5. у відплатних змаганнях знова „Ч" перемогла „Зорю" 2:0, 30. 5. в змаганнях за першенство области „Ч" в групі захід перемогла ново-ульмівський „Беркут" 2:0, але в фіналі 15. 6. в Авґсбурзі програла до сильного першуна групи південь „Сокола" з Бад Верісгофен 0:2, 22.—3. 6. в зональних першенствах в Новому Ульмі по двох нещасних програних з „Ватрою" Ваєрн 1:2 і з „Соколом" 0:2 відступлено від дальших гор. Це одна з темніших моментів цеї ланки. 6. 8. виграна з „Бяли Ожел" 2:1, 23. 8. програна до естонців 1:2, 12. 9. „Ч" скріплена д-р Стефанівським Ю. і Клішем Й. програла 0:2 з естонцями в турнірі за першенство ДП народів Швабії — і відпала від дальших гор. 29. 9. в осінніх першенствах области в Авґсбурзі виграла легко з „Зорею" Карльсруе 2:0 і „Беркутом" 2:0 та добула перше місце.

В чотирьох стрічах з латвійцями три „Ч" програла, а одинока виграна 2:0 пощастилася 7. 11.

Жіноча ланка, провід якої по виїзді Дерень, обняла Кічановська Анна, не віддала ні разу першенства області в чужі руки. В літніх зональних першенствах в Авґсбурзі без хворої Дубасової зайняла „Ч" п'яте місце, а в зимових на 7 дружин — четверте місце.

Сезон започаткували відбиванкарки чотирьома вигранами: 17. 2. з УССК 2:0, 7. 4. і 26. 4. з „Левом" 2:0 і 2:0 та 9. 6. за першенство области з „Хортицею" Оберстдорф 2:0.

На зональних першенствах 15. 6. наші жінки по трьох програних з Байройтом 1:2, КЛК 0:2 і УССК 1:2 та одній виграній з „Дніпром" Бамберґ 2:1 зайняли останнє місце. Після цього слідують дві програні: 1. 9. з Байройтом 1:2 та 12. 9. з естонками в турнірі за першенство ДП народів 0:2. В осінніх першенствах области легко перемогли „Беркута". В дні 9. 11. дві змагунки „Ч" Дубас і Кічановська грали в репрезентації Авґсбурґа на міжобласних ДП змаганнях амер. зони. Це є високе вирізнення наших змаґунок серед чужинок.

На зимових зональних першенствах в галі в Міттенвальді 24. 12. по програних з „Орликом" 1:2, КЛК 0:2 і перший раз в своїй історії з „Левом" 1:2 та по трьох виграних з „Січею" 2:0, „Беркутом" 2:0 і з Байройтом 2:0 (це знову була перша виграна з „Дніпром"), добула „Ч" четверте місце.

Остаточний білянс додатній, бо на 17 гор, 9 перерішили наші жінки у свою користь, а 8 програли. Перешкодою в осягненні кращого білянсу найбільш амбітній ланці „Ч" були недостатній тренінґ і брак постійного складу.

Кошівка в 1946 р. ставила перші кроки. Дружина, в склад якої входили: Гнатченко як ланковий, Кігічак Ярослав, Бойко Олександер, Тарнавецький Михайло, Лашкевич Данило, Бараник Юрій, Макушка Володимир, Федик Роман, Гриньків Володимир та Нікель Микола, розіграла 5 змагань, з чого лиш одні виграла (як належить початківцям) з „Калиною" 25:23 в дні 23. 4. а два рази 7. 4. і 26. 4. програла з „Левом" 12:46 та 9:66, один раз з „Соколом" Б. Верісгофен 29. 6. за першенство области 13:26 і 23. 8. пробувала щастя з естонцями з вислідом 27:56.

Ланка легкої атлетики була слабо організована і працювала доривочно. 29. 5. влаштовано таборовий біг навпростець, що в ньому на 28 стартуючих прийняло участь 12 змагунів.

В днях 6.—7. 9. шістьох змагунів „Ч" виступали на зональних змаганнях в Мюнхені, на яких при 10 стартуючих товариствах придбали „Ч" п'яте місце. В програмі „Дня Фізичної Культури" 25. 8. переведено теж легкоатлетичні суперництва і спортові гри.

На запрошення ІМКА наші змагуни (9 чоловіків і 1 жінка) взяли участь в міжнаціональних легкоатлетичних змаганнях ДП, що відбувалися в Авґсбурзі 11. 9. На цих сильно обсаджених змаганнях Капкова добула друге місце в стусані кулею (7.90 м), Дрогобицький в гарнім стилі третє місце в бігу на 1½ км в часі 4:43,4 мін. і Стохманський шосте місце в меті диском (29.56 м). Інші змагуни не могли добитися замітніших осягів, бо осяги балтійців дорівнювали середній европейській клясі, прим. куля 14.96 м (Маальштайн — естонець), диск 39,11 м (Нітмее — ест.), куля у жінок 10.49 м (Баранавскайтіс — литовка).

27. 9. зорганізовано одинокі міжклюбові змагання, в яких „Ч" перемогла „Беркут" 57½:42½. Цими змаганнями закінчено сезон. Молодь до цеї прекрасної ділянки спорту не виявляла заінтересовання, так, що властиво змагунів до старту треба було намовляти. Провід Т-ва, маючи на увазі розвинення діяльности тієї ланки підшукав серед таборовиків кандидата Ворону Івана і вислав його на тижневий інструкторський курс РФК, що відбувся в березні в Карльсфельді. Але, на жаль, це виявилося даремним трудом, бо інструктор по відбутті курсу не заінтересувався працею в Т-ві. Пробовано теж в квітні дорогою ранньої руханки заінтересувати молодь легкою атлетикою, але і це не дало ніяких позитивних наслідків — і через те ввесь сезон минув без поважніших успіхів.

Деяке оживлення і хвилеве заінтересування до легкої атлетики викликали показові точки з тієї ділянки на Дні Фізичної Культури — але мимо цього не вдалося молоді втягнути до систематичного тренінґу. — Ланкою опікувався Хоростіль.

П л а в а н н я започатковано ще 28. 3., але практично аж в літі, коли під доглядом тренера Ганчара Івана десяток плаваків почав тренінґи на міській плавальні. Під кінець літа праця послабла, але все ж таки 5 змагунів „Ч" з інж. Андрієвським Вадимом виїхали до Нового Ульму на зональні змагання, що відбулися на басейні в таборі Райн-

ґардт Касерне в дні 11. серпня. Там на п'ять стартуючих товариств, „Ч" зайняла третє місце. Всі точки для „Ч" здобув сам Андрієвський, а саме, два перші місця і одно друге. На особливе вирізнення заслуговує його осяг на 100 м (час 1:13,5 мін), що є кращим від західньо-українського рекорду. Після цих змагань роблено старання одержати в користування в зимі криту плавальню в місті, але безуспішно.

Найбільшого успіху і слави для Т-ва добула шахова ланка, виборюючи першенство американської зони на рік 1946. Ланкою проводили на зміну: інж. Крикловенський, д-р Борис М. і проф. Семчишин В. Ланкові спільно з головою Кіктою нав'язали зносини з майством Селезневим, з балтійцями і німцями. Започатковано шахові лекції, якими проводив голова Шахферайну Ферш А. В тім часі відбулися в нас два симультани, які дали баварський шахіст д-р Треґер і проф. Селезнів. Цей останній дав теж цікавий сеанс гри на сліпо і дві лекції.

Сезон започатковано 5. 2. стрічею в Бад Верісгофені, в якій наші шахісти улягли тамтешньому „Соколові" 2:3. З черги приступлено до внутрішнього турніру при масовій участи 40 змагунів в 4-ох групах. В лютім взяла „Ч" участь в дружиновому турнірі ДП, що його переводив „Балтік Клюб" в Авґсбурзі: литовці перемогли нас 3:7, з естонцями зремісовано 5:5, а латвійців перемогла „Ч" $6^1/_2$:$3^1/_2$, після чого зайняла третє місце. Про рівність кляси учасників турніру говорить табеля: першун литовці добули 16 точок, а останні латвійці 14 точок.

24. 2. д-р Треґер заграв симультанта на 14 шахівницях з вислідом $10^1/_2$:$3^1/_2$ у свою користь.

3. березня на наше запрошення прибув майстер Селезнів Олекса і розіграв симультанта на 23 шахівницях. До гри запрошено теж балтійців, з яких зголосилося 5 естонців і 1 литовець. По 5 годинах гра закінчилася перемогою симультанта $19^1/_2$:$3^1/_2$. Три програші симультанта були ділом Яблокова, мґра Тишовницького та Площанського, партію ремісом покінчив естонець Муремад. Наступного дня дав майстер сеан гри на сліпо на чотирьох шахівницях одночасно проти чолових шахістів „Ч": Яблокова, Тишовницького, Крикловенського і Стеценка. По 4.45 год. всі партії закінчено ремісом.

21. 3. в товариській стрічі з Театром Блавацького пере-

могли чорногорці 8:2. Під днем 31. 3. нотуємо виграну „Ч" з „Зорею" Швайнфурт 4:2, в якій на першій шахівниці грав проф. Селезнів, і з яким наш Яблоків осягнув реміс.

7. 4. наші шахісти легко реванжуються „Соколові" з Бад Верісгофену і виграють з ним $8^1/_2:{}^1/_2$.

Інтенсивна праця чорногорців дала свої овочі на першенствах американської зони, що відбулися 28. 4.—2. 5. 46. в Бад Верісгофені. На 9 дружин, „Ч" добуваючи $36^1/_2$ точок на всіх 48 можливих, виборола собі перше місце в зоні на 1946 р. перед КЛК і „Левом". Яблоків на першій шахівниці добув сам $6^1/_2$ точок, Крикловенський на другій добув 5, Слесарів на третій $7^1/_2$, Турчин 6, Тишовницький $6^1/_2$, Семенко і Гайдур на шостій на зміну, 5 точок. В симультані, який на закінчення цього великого турніру дав відомий український майстер д-р Богатирчук Федір на 37 шахівницях (вислід $31^1/_2:5^1/_2$) наші шахісти Тишовницький і Крикловенський виграючи свої партії, добилися чергового висліду (Яблоків не грав).

24. 12. у відплатних змаганнях з „Беркутом" „Ч" перемогла господарів 6:2. Перемогою над „Дністром" Людвіґсбурґ 4:2, „Зорею" Карльсруе $4^1/_2:1^1/_2$ і над „Беркутом" $3^1/_2:2^1/_2$ чорногорці добули першенство авґсбурзької области на рік 1947.

На засіданні Проводу 8. 2. рішено зорганізувати ланку б о к с у, якою опікувався і яку тренував Ганчар Іван. Адептів боксерської штуки знайшлося скоро: 17 молодців вписалося до цеї ланки. Тренінґи переводжено два рази в тижні. Перший раз свої сили боксери випробували вдало в Фюссені в стрічі з „Калиною" в дні 14. 4. Дружина „Ч" виступила в складі: Попель Р., Кіт В., Дрогобицький О., Бобеляк М., Сивак Б. і Скоропад В. і перемогла високо 9:3.

Заінтересовання молоді до боксу зростало — і це потягало за собою потребу вибудувати рінґ, який, мимо великих коштів і браку дощок, вдалося змонтувати в залі театру. На нім в дні 15. 9. відбулися перші боксерські змагання в нашому таборі з „Довбушем" з Фрайману. Обі дружини виступили зміцнені змагунами з других товариств. Змагання ці на очах 1 000 глядачів виграла „Ч" 7:3. Ланка диспонувала обіцюючими змагунами Котом і Дрогобицьким, що виявили великі можливості в боксі, і напевно ще не раз були б положили противника на дошки.

Дружина столової ситківки під проводом відданого праці над своїми змагунами Красника Ярослава, розіграла 13 змагань, з яких 10 виграла. На першенствах амер. зони 23.—24. 2. в Авґсбурзі „Ч" добула друге місце на всіх 5 учасників. В товариській стрічі 31. 3. „Ч" перемогла „Зорю" Швайнфурт 5:2, а 23. 4. „Калину" 6:0. На відплатних змаганнях в Швайнфурті програно з „Зорею" 1:6. Цю одиноку точку для „Ч" добула нова зірка чорногорців Капкова Анна. Стрічі з авґсбурзьким польсьим товариством „Бяли Ожел" закінчилися 5:3 і 3:5. — 7. 11. грано з „Шпортферайном" (виграна 5:2), а 28. 11. і 4. 12. з „Беркутом", якого „розложено" оба рази 9:0. Перша стріча з противником німецької кляси ляндесліґи „Тіштеннісклюб" Авґсбурґ покінчилася високою нашою програною 1:9. В дні 14. 1. 47. наші юніори виказали в стрічі з німецькими юніорами ТТК Авґсбурґ свою вищість 7:2. Останню стрічу з „Бяли Ожел" теж виграли чорногорці 6:3.

На індивідуальних обласних змаганнях в Авґсбурзі чорногорці у всіх 4 категоріях зайняли перші місця. На дружинових змаганнях в Новому Ульмі „Ч" по перемозі над „Беркутом" 8:2 і над „Степом" Діллінґен 9:1 добула перше місце в області, а тим самим і право змагатися за першенство зони.

Ланка високогірської туристики. Лагідні узбіччя Чорногори, дикі обриви Довбушанки, краса чивчинських полонин та гроза чудових Татр, це образи, що їх, як дорогі спомини, носили ми у своїх серцях у важких роках 1939—1945. Та війна остаточно скінчилася і багато з нас знайшлося в Баварії, вимріяній для туристів території. Правда, в самих початках таборового життя ніхто й не думав про туристику. Та згодом стрічаються спортовці й туристи, одні зі Львова, інші з Перемишля, Станиславова, а то й з Києва та Харкова, і з першим подувом весни 1946 р. кількох ентузіястів високогірської туристики під проводом ланкового мґра Скоробогатого Богдана обдумують плян першої прогульки. Не маючи провідників, ні карт, запроєктування прогульок справляло ланковому немало труднощів, який, щоб їх справно зорганізувати, мусів тиждень перед тим виїздити в терен і „затягати язика" про намічений терен.

Перша прогулька відбулася 14. квітня до Фюссен, в якій взяло участь 28 осіб. Була це вправді радше проща до каз-

кової для тодішнього нашого діпіста альпейської місцевости, ніж туристична прогулька. В другій прогульці 4.—5. 5. до Ґарміш-Партенкірхен 12 учасників виїхали зубчаткою і линвовою залізничкою на найвищий верх німецьких Альп, на Цуґшпіце 2.963 м, а наступного дня на Ванк 1 730 м. Дня 26. 5. дев'ять туристів „Ч" відбули прогульку до Обераммерґав. В днях 31. 5.—3. 6. п'ять членів ланки відбули чотироденну прогульку до Берхтесґаден, Оберзальцберґ і Кеніґсзее. Триденною прогулькою до Оберсдорфу в Альґойських Альпах (Небельгорн 2 224, Брайтахклямм, Фрайберґзее і Меделеґабель 2 645 м) започатковано справжню високогірську туристику. Дня 12. 7. слідує прогулька на другий щодо висоти шпиль німецьких Альп — Вацман 2 714 м в Берхтесґаденських Альпах при участі 8 осіб. В наступній дводенній прогульці п'ять туристів „Ч" виходить пішки на Цуґшпіце і славною „Бретт" та долиною Геллєнталь сходять на доли. Була це одна з тяжчих тур, яку перейшла з нами теж одна жінка. 24. серпня чотирьох туристів пробували з долини Геллєнталь вийти на Альпшпіце, але в наслідок непогоди мусіли завернути. З чотирьох туристів, що 8. 9. вийшли з Міттенвальду з метою добути Фіріршпіце 2 050 м, лиш двох вийшли на шпиль, що належить до категорії „клєттертур", себто спиначки. 1. і 2. вересня п'ять членів зробили туру Геллєнталь—Кнаппенгойзер—Шварцкопф 1 818 м — Кройцек 1 650 м. Найдовшу прогульку в сезоні на трасі Ґарміш — Кройцек — Альпшпіце 2 628 м — Геллєнталь — Ріффельшарте — Ґарміш перейшли три туристи „Ч" в днях 21. і 22. вересня. Вже в неділю 27.—30. 9. відбулася остання групова прогулька до Баєріш Цель — Вендельштайн 1 887 м — Берхтесґаден — Ґеценталь. Ця прогулька, це останній акорд першого туристичного сезону „Чорногори", в якім кільканадцять нових осіб полюбили красу гір і стали її ентузіястами. Та провідник ланки не кінчить сезону. Він сам продовжує мандри по верхах (5 прогульок), поки сніжні заспи в гірських проваллях не кажуть йому завернути із збіч Карвенделя.

В сумі, за один сезон відбуто 12 групових і 7 індивідуальних високогірських рейдів. „Залізними" туристами „Чорногори" були: Кічановська Анна, Ковалик Оксана, Ціховляс Любов та Скоробогатий Богдан, Хоростіль Ярослав і Смик Михайло.

1 9 4 7

1. Загальна характеристика

В третьому діловому році від 16. 2. 47 до 8. 2. 48. праця Проводу та висліди змагунів досягли найбільших успіхів. Був це період повного розквіту „Чорногори". Пам'ятний фінал в копаному м'ячі з „Левом" за першенство амер. зони, перше місце жінок в кошівці, посягнення по примат в зоні в легкій атлетиці і в кошівці чоловіків, добуття першенств в усіх обласних змаганнях — це вияв зусиль і праці змагунів. Організація зимового турніру жіночої відбиванки, блискавкових футбольних турнірів за чашу мґра Буцика В., зональних турнірів в кошівці, столовій ситківці, жіночій відбиванці і міжнародніх змагань у відбиванці і столовій ситківці збірної РФК проти репрезентації естонців — були повним сукцесом праці Проводу Т-ва.

Добуття першого місця між 28-ма товариствами в змаганнях за „клюбову справність" в році 1947 — це моральна нагорода за спільну працю Проводу і змагунів „Чорногори".

Одержанням найбільшої кількости голосів в конкурсі часопису „Українська Трибуна" в Мюнхені (грудень 1947) на „п'ять найпопулярніших спортових товариств на еміґрації", як рівнож в конкурсі тижневика „Час" у Фюрті (листопад 1947) на „десять найкращих спортовців в році 1947", в якому всестороння Дубас Ірина одержала найбільшу кількість голосів, а двох інших чорногорців Кліш Йосафат і інж. Андрієвський Вадим зайняли з волі голосуючих місця в цій десятці і належать до найкращих українських спортовців на еміґрації в 1947 р. Вислід обох конкурсів є найкращим виявом признання і симпатій для чорногорців за їх повну відданість для розвитку еміґраційного спорту.

Щоб задокументувати існування і працю Т-ва, придбано прапор, що являється першим прапором спортовців на теперішній еміґрації, — а діяльність Проводу і змагунів рішено утривалити виданням цього альманаху.

В пробах за добуття „Відзнаки Фізичної Вправности" чорногорці теж ведуть перед: 134 членів добули в 1947 р. почесну відзнаку „В. Ф. В." — та є на другому місці в зоні.

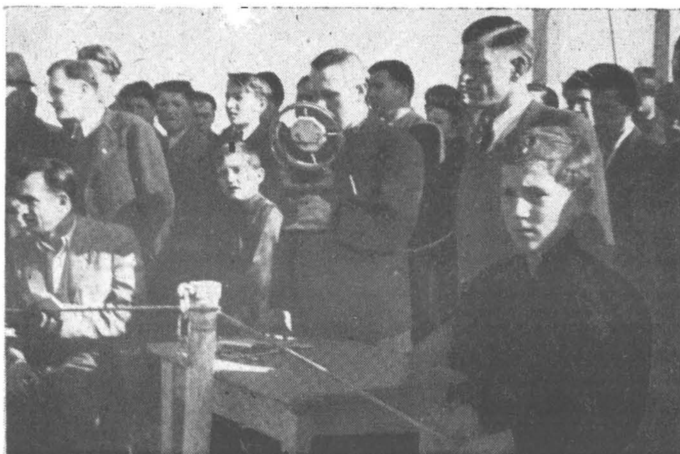

Фот. 7. Голова Т-ва Кікта (при мікрофоні) вітає спортовців з Швайнфурту 31. 3. 46.

Фот. 8. Вежа на площі показує час і вислід гри. (31. 3. 46. з „Зорею" Швайнфурт господарі виграли 6:2).

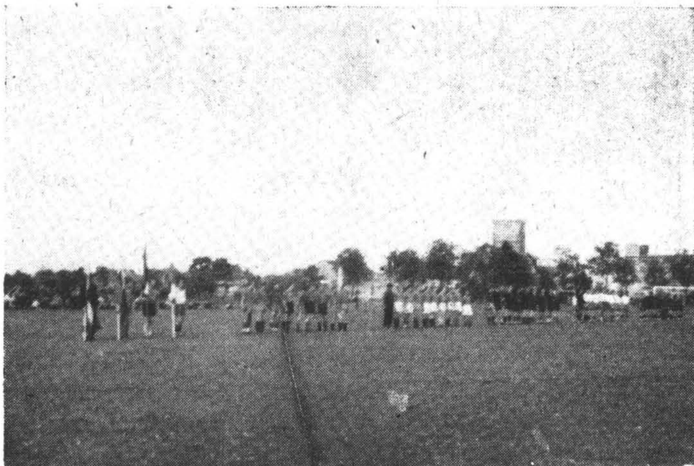

Фот. 9. Турнір копаного м'яча п'ятьох народів ДП у вересні 1946.

Фот. 10. Перша дружина копаного м'яча в осені 1946.

Фот. 11. Ольд-бої „Чорногори" змагалися 15. 9. 46. в копанім м'ячі з акторами Ансамблю Блавацького (2:2).

Фот. 12. Сімка „Беркута" з Нового Ульму добула чашу мґра Буцика В. в осінньому турнірі 8. 11. 47. (від ліва: Банах, Касіян, Волинський, Макар, Дмитренко, Лютак і Опалевич).

Фот. 13. Срібно-кришталева чаша (5,10 кг ваги), уфундована в червні 1947. мґр. Буциком В. як мандрівна нагорода в блискавкових сімкових турнірах найкращих дружин в копанім м'ячі.

Фот. 14. Дружина кошівки, що має за собою поважні успіхи. — 5. ·10. 1947.

Фот. 15. Кліш (1) розділяє м'ячі... Подав Шаркові Я. (2). Фраґмент гри проти „Лева" 21:22 на зон. турнірі 5. 10. 47.

Фот. 16. Найшляхотніща спортова гра — кошівка, знайшла багато активних змагунів і цікавих глядачів. Літо 1947.

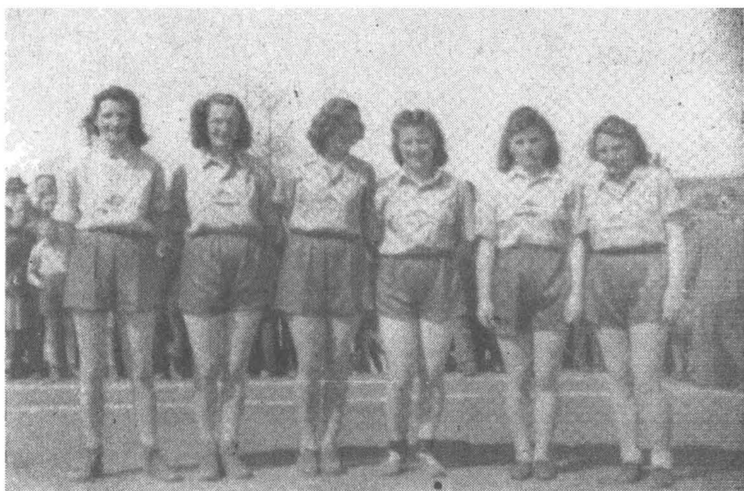

Фот. 17. Дружина відбиванки жінок в 1946 р. Від ліва: Дубас, Гавриляк, Кузик, Гунзе, Капко і Дерень. 7. 4. 1946. перед грою з „Левом".

Фот. 18. Відбиванкарі 31. 3. 1946. Від ліва: Миськів, Гнатченко, Ковалик, Тарнавецький і Федик.

Фот. 19. Дубасова на меті. (7. 4. 47. — зональний біг навпростець в Новому Ульмі).

Фот. 20. Тригубенко Олег був другий на меті (кляса юніорів на зон. бігу навпростець 7. 4. 47.).

Фот. 21. Капкова виконує стусан кулею 31. 8. 47. на Дні Фіз. Культури.

Фот. 22. Ковалик Р. в скоці в височінь. День Фіз. Культури 25. 8. 1946.

Фот. 23. Екіпа „Чорногори" на другі зональні змагання в легкій атлетиці, в Мюнхені 13.—14. 9. 47. Добула вона для Т-ва друге місце.

Фот. 24. Ланка плавання на міськім басені в червні 1946. (x) тренер Ганчар I.

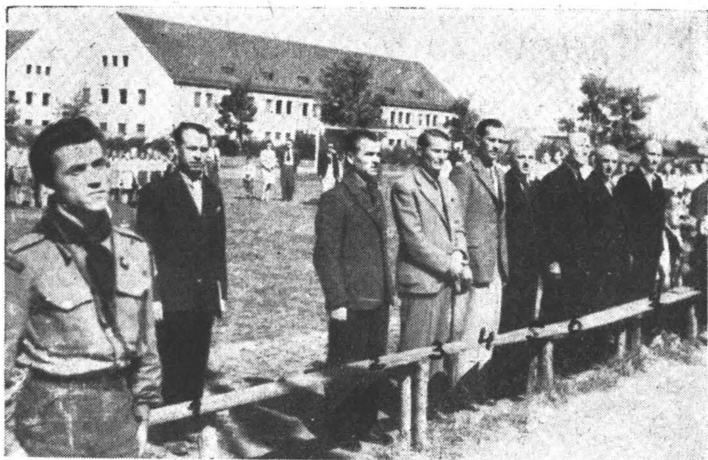

Фот. 25. При піднесенні прапорів 31. 8. 47. на Дні Фіз. Культ.: Хоростіль (1), обозний мґр Гірний В. (2), д-р Ковалик (3), мґр Лисинецький (4), мґр Красник (5), ген. Петрів (6), сот. Черкасевич (7).

Фот. 26. Копуни на чолі 240 учасників Дня Фіз. Культ. в 1947 р.

Фот. 27. Старт наколесників на Дні Фіз. Культ. в 1947 р.

Фот. 28. Боксери у Фюссені 14. 4. 46. перед змаганнями з „Калиною". Від ліва: тренер Ганчар, Дрогобицький, Сивак. Скоропад, Бобеляк, Міщенко, Кіт і Попель.

Фот. 29. Учасники першого зонального турніру в шахах 28. 4.—2. 5. 1946. в Бад Верістофені, на якім „Ч" показалася найсильнішою дружиною. — Діловод шахів Савчак Р. (1), майстер Селезнів О. (2), Яблоків (3), Слесарів (4), мґр Тишовницький (6).

Фот. 30. Другий зональний турнір в шахах в Реґенсбурзі 7.—9. 3. 1947. „Ч" грає з „Чорноморям" з Майнц Кастелю. Тишовницький (1), Слесарів (2).

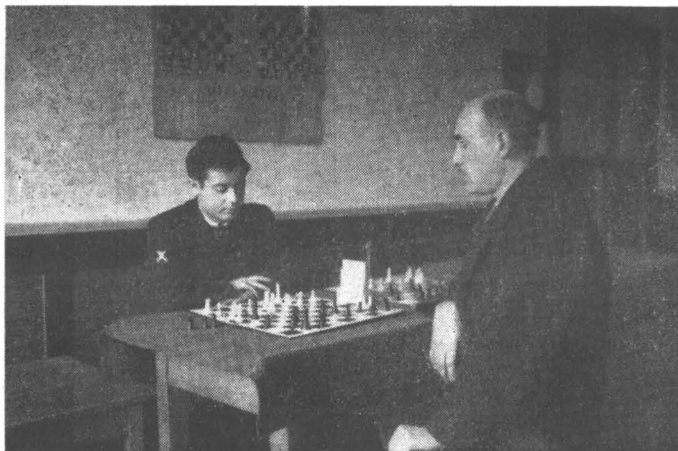

Фот. 31. Першун Т-ва і неофіційно зони, Яблоків при пробі сил. Грудень 1947.

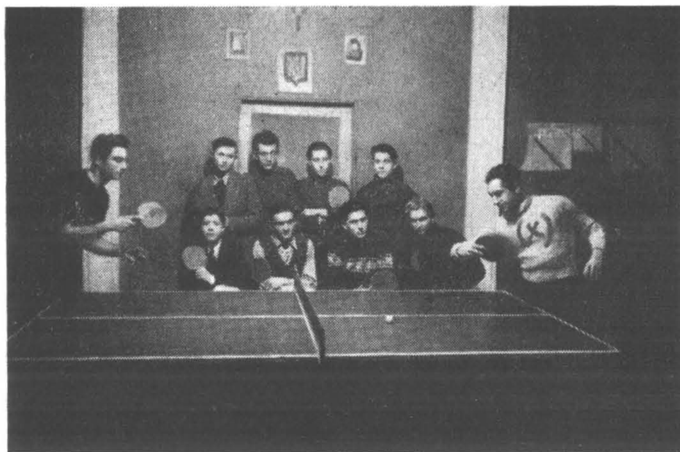

Фот. 32. Ланковий столової ситківки Красник Ярослав (х) і група юніорів. Грудень 1947.

Фот. 33. Туристи „Ч", учасники всіх прогульок в 1947 р., на озері Теґерн підчас мандрівки Оберавдорф—Теґернзее 17.—20. 10. 1947.

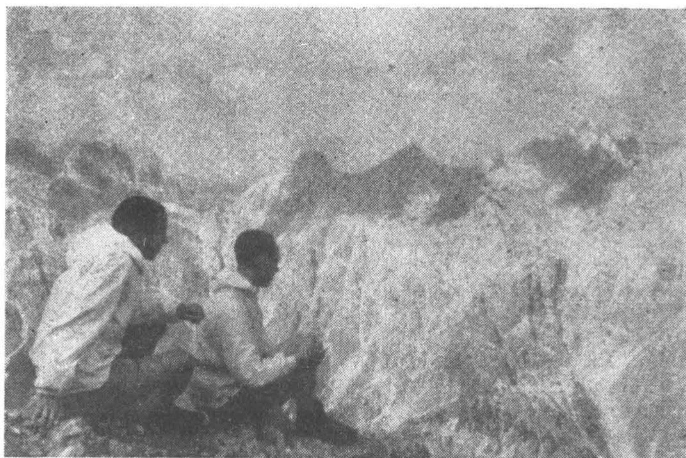

Фот. 34. Скоробогатий і Хоростіль 7. 9. 1947. на Зюд Вацман 2 713 м. На дальшім пляні Гохкальтер.

Фот. 35. Під Кемпнер Гютте на тлі Кроттенкопфшпіце 2 657 м. Прогулька 31. 5.—3. 6. 1947. в Альґойські Альпи.

Фот. 36. На сніжних полях під Меделеґабель 2 645 м — 1. 6. 1947. Похід замикають найслабші.

Фот. 37. Краса гір. Берхтесґаденські Альпи.

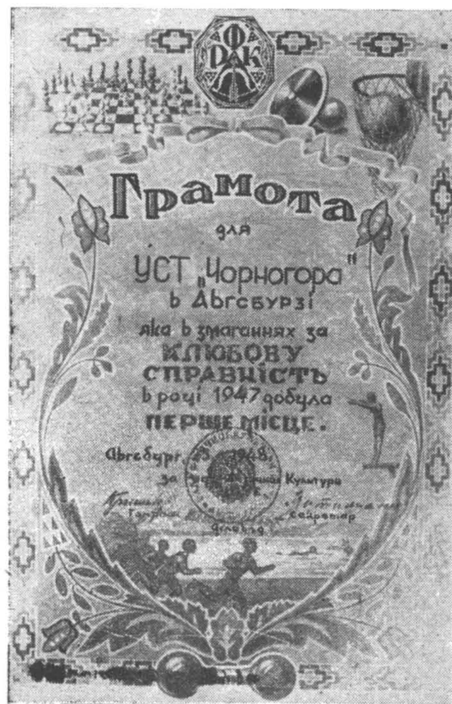

Грамота
для
УСТ „Чорногора"
в Авгсбурзі
яка в змаганнях за
КЛЮБОВУ
СПРАВНІСТЬ
в році 1947 добула
ПЕРШЕ МІСЦЕ.
Авгсбург, 23 1948.
за Культури

Фот. 38. При оцінці всієї праці, „Чорногора" зайняла в році 1947. перше місце між товариствами.

В роковини входу української армії в Київ (1919), влаштовано традиційну спортову маніфестацію „День Фізичної Культури" при значній кількости 240 учасників. В програмі виконано вільноручні вправи, пластові теренові вправи, точки з легкої атлетики і спортові гри. Програму попередили: підняття прапорів, дефіляда перед ген. Петровим, головою РФК проф. Красником і таборовими властями, та доповідь Кікти С. Гаслом цьогорічного „Дня Ф. К." була девіза: „Здорова молодь — на службі Батьківщині".

У звітовому часі мимо виїзду молоді на працю до Бельгії, приєднано нових 49 членів, так, що стан членів виносив 280 осіб (в тім 39 жінок).

З оживленням праці в усіх ділянках, збільшилися теж і касові обороти. По стороні приходів занотовано 68 931.12 рм обороту, а в розходах 67 809.28 рм. Хоч скарбник увесь час боровся з дефіцитами, Провід не забував про датки на суспільні цілі — і на них виплатив 1 957.— рм.

III. Загальні збори 16. 2. 47. були переведені під маривом зловіщого скринінґу, що згодом здесяткував мешканців табору, а серед них багато прихильників і змагунів. Новий провід в мало зміненому складі, мимо некорисних перспектив, приступив до інтенсивної праці і виконав її з великими наслідками.

Провід увесь рік працював в такім особовім складі:

Голова: д-р Ковалик Григор, заст. голови: Лисняк Євген, секретар: Хоростіль Ярослав, від 1. 1. 48. Кашуба Волод., скарбник: Лашкевич Тома, господар: Зубаль Степан.

Заступники: Андрухович Ярослав і Івашко Євген.

Контрольна Комісія складалася з таких членів: ген. Петрів В., інж. Карташевський Анатоль і мґр Скоробогатий Богдан.

2. Праця ланок

Найбільш популярною серед 10 діючих ланок була ланка копаного м'яча, що розіграла у звітовому часі 67 змагань, з яких 35 покінчила своєю перемогою, 10 зремісувала і 22 програла. З чужинцями грала „Ч" 22 рази (12 вигр., 4 рем. і 6 прогр.). Напад „Ч" добув 176 воріт, а її воротарі перепустили 110. Перша дружина грала 48 змагань, друга 16, а доріст 3.

Поодинокі висліди ланки копаного м'яча в 1947 р.:

Змагання першої дружини:

23. 3.	„Довбуш" — „Ч"	1:2
30. 3.	„Богун" — „Ч"	0:8
4. 4.	„Ч" — „Ожел Бяли"	1:2
6. 4.	„Ч" — „Довбуш"	4:0
15. 4.	„Ч" — „ТСҐ"	7:1
20. 4.	„Ч" — „Лев"	2:0
27. 4.	„Ч" — УССК"	1:1
4. 5.	Байройт — „Ч"	0:1
11. 5.	„Ч" — Бамберґ	3:2
18. 5.	„Ч" — „Беркут"	5:0
29. 5.	„Ч" — „Ожел Бяли"	4:4
2. 6.	„Лев" — „Ч" (в Мюнх.)	3:1
8. 6.	„Ч" — „Гунґарія"	5:2
15. 6.	„Ч" — УССК	0:1
22. 6.	„Ч" — „Січ"	3:1
30. 6.	„Ч" — БЦА II	2:3
6.—7. 7.	I. блиск. сімковий турнір	
	„Ч" — Байройт	0:1
	„Ч" — Бамберґ	5:2
	„Ч" — „Беркут"	2:1
	„Ч" — „Лев"	0:1
	„Ч" — УССК	3:0
20. 7.	„Сокул" Ґабл. — „Ч"	3:3
27. 7.	„Ч" — „Сокул" Ґабл.	7:1
31. 7.	„Ч" — „Сокул" Інґштд.	2:0
17. 8.	„Ч" — IPO Мюнхен	1:0
19. 8.	„Ч" — Кайзерлінде	4:3
24. 8.	„Ч" — „Степ" Діллінґ.	8:0
28. 8.	„Ч" — БЦА комбін.	3:2
4. 9.	„Ч" — Сокул" Ґабл.	4:2
14. 9.	„Ч" — Студенти	1:1
18. 9.	„Ч" — Балтійці	2:0
21. 9.	„Січ" — „Ч"	3:2
28. 9.	„Ч" — БЦА комбін.	2:1
1. 10.	Балтійці — „Ч"	4:3
5. 10.	„Ч" — УССК	1:1
12. 10.	„Лев" — „Ч"	3:1
18. 10.	„Ч" — Байройт	3:2
26. 10.	„Ч" — Корнберґ	2:2
1. 11.	„Беркут" — „Ч"	2:1
8. 11.	II. блиск. сімковий турнір	
	„Ч" — Байройт	1:2
	„Ч" — „Беркут"	1:4
	„Ч" — Корнберґ	1:1
	„Ч" — „Лев" (вок.)	3:0
16. 11.	„Ч" — „Січ"	1:1
30. 11.	„Ч" — „Сян" Пфарк.	1:0
4 12.	„Дністер" — „Ч"	3:4
14. 12.	„Ч" — „ТСҐ"	1:5

Змагання другої дружини:

23. 3.	„Скала" — „Ч" II	3:2
7. 4.	„Ч" II — „Скала"	2:0
14. 4.	„Ч" II — Кайзерлінде	2:3
1. 5.	„Ч" II — „Зоря"	1:3
4. 5.	„Ч" II — „Дністер" II	0:1
11. 5.	„Дністер" II — „Ч" II	1:0
18. 5.	„Ч" II — „Беркут" II	5:1
25. 5.	„Ч" II — „Степ"	2:1
4. 6.	„Ч" II — „Пферзее"	3:3
12. 6.	„Ч" II — „Пферзее"	3:4
15. 7.	„Ч" II — „Пферзее"	4:4
3. 8.	„Степ" — „Ч" II	1:6
27. 9.	„Ч" II — „Беркут" II	5:2
12. 10.	„Ч" II — „Степ"	1:3
19. 10.	„Дністер" II — „Ч" II	1:2
25. 10.	„Ч" II — „Беркут" II	3:0

Змагання доросту:

30. 6.	„Ч"-доріст — „Дойтше Шілерманшафт" Авґсбурґ	6:0
12. 7.	„Беркут"-доріст — „Ч"-доріст	10:0
3. 8.	„Ч"-доріст — „Беркут"-доріст	3:2

До кращих осягів треба зачислити стрічі з „Гунґарією", що виявилася сильною дружиною угорської школи, з IPO, з балтійцями з Авґсбурґа та двократна перемога над комбінованою одинадцяткою німецької надліги Бальшпільклюб (БЦА).

В переможному поході у весняній рунді за першенство кляси першунів РФК по виграннні п'яти змагань, осягнено однакову кількість точок з „Левом", і тому мусіли чорногорці розіграти ще рішальні змагання за перше місце. Ці гарячі змагання з „Левом" відбулися 2. 6. 47. в Мюнхені на невтральнім грищі ФФЛ — і на очах до трьох тисяч глядачів закінчилися нещасливо програною 1:3 (1:0).

Хребет нашої першої одинадцятки творили: воротарі Дубляниця Роман і Деревницький Теофіль, заложники Кощук, Шміґель і Капко, поміч Савка М., Кметь, Ощудляк і Папіш, напад: Савка Б., Басейчук, Клименко, Склепкович і Андрущакевич. Бодьо Савка, добуваючи найбільше воріт в грах за першенство, став „королем" стрільців в зоні. 11 змагунів, а саме: брати Савки, Басейчук, Шміґель, Клименко, Склепкович, Клим, Дрогобицький, Кметь, Кощук і Ощудляк грали вже в красках „Чорногори" неменше 50 змагань — і в день блискавкового сімкового турніру одержали вони пам'яткові перстені, і цим відмічено їх „ювілей". Кожним змаганням нашої дружини в Авґсбурзі приглядалося від 800 до 2 200 симпатиків. Ланкою опікувався мґр Ватаманюк Остап, а від серпня Савка Михайло.

Найбільш позитивної праці, попри ланку легкої атлетики досягли кошівкарі. Гарні висліди змагань, „фер" гра змагунів і змагунок ланки кошівки виборoли собі серед спортовців і мешканців табору „право громадянства". До світлих моментів слід зачислити високу перемогу жінок над „Львицями" в змаганнях за зональне першенство, рівнорядну гру чоловіків проти „Січі" і „Лева" в зональних першенствах та чотирикратну перемогу над латвійцями і естонцями, про які рік тому навіть найбільш загорілий прихильник „Ч" не міг мріяти.

Чоловіча ланка змагалася 23 рази (12 виграних), а це 14. 4. програно з естонцями 16:47 (5:10), 16. 4. виграно з латвійцями Гавнштеттен 26:25 (12:5), 18. 4. програно з латвійцями 16:34 (6:12), 24. 4. і 19. 7. програно з латвійцями 21:29 і 16:24, 29. 7. у відплатних змаганнях з латвійцями „Ч" перемогла їх високо 87:20, 23. 8. чергова програна з латвійцями 14:65, 24. 8. і 26. 8. дві перемоги над естонцями 32:29 і 28:27,28. 8. на обласних змаганнях в Новому Ульмі по виграній з „Проломом" 64:4 і „Беркутом" 42:6 — „Ч" добула перше місце. 21. 9. на виїзді в Реґенсбурзі програно з „Сі-

чею" 31:66, 4. 10. в зональних першенствах в Авґсбурзі „Ч" перемогла Байройт 39:18 і УССК 73:5, а програла в останній секунді з „Левом" 21:22 і аж в догривці з „Січею" 24:27 та зайняла третє місце. 10. 10. програна з латвійцями з Гохфельду 20:26, 12. 10. юніори в Міттенвальді програли з юніорами „Лева" 21:27, а у відплатних змаганнях перемогли 29:28. 26. 12. на зимових зональних першенствах в Міттенвальді чорногорці програли з „Левом" 7:29, а виграли з „Орликом" 32:17 і з Байройтом 34:11 — та добули друге місце. Наступного дня „Ч" виграла з тімом: „Лев"-„Орлик" 29:25, що теж є неабияким успіхом.

Жіноча кошівка відбула троє переможних змагань: 23. 8. виграють з „Юнаком" Авґсбурґ 21:18, 5. 10. в зональних змаганнях виграють легко з Левом 30:5, а 10.10. в Міттенвальді юніорки „Ч" виграють з ровесницями з „Лева" 10:3. 26. 12. на зональних зимових першенствах, не маючи противника, добули першенство зони без гри.

Душею жіночої ланки була Дубас Ірина, а її співзмагунками: Мартинюк М., Корсунь О., Холодняк І., Савин О. і Самійленко К.

Чоловічу дружину творили: Кліш Й., Сивак Б., Трухлий В., Кушнірчук П., Кігічак Я., Гнатченко М., Шашло Л., Шарко Я. і Яців І. (найкращі Кліш, Трухлий і Шарко). Тренінґ і праця над собою зробили нашу дружину рівнорядним партнером першунів зони „Лева" і „Січі" (прекрасні зональні змагання 4.—5. 10. 47. в Авґсбурзі!), а також майстрів кошівки балтійців.

Опікуном ланки був Красник Ярослав, що великим вкладом праці причинився до осягів обох дружин.

Праця ланки легкої атлетики, а зокрема жінок заслуговує на особливе вирізнення, головно завдяки осягам Дубас Ірини, що добула шість рекордів на еміґрації. Пані Ірина — це уосіблення змагової енергії і амбіції та скромної і безпретенсійної поведінки. Не було погідного вечора, що його п. Ірина не використала б на тренінґ, не було конкуренції, в якій не добула б кращого осягу. Почавши від спрінтів, а скінчивши на метах, спортових грах і високогірській туристиці, була як не першою, то одною з перших.

Легкоатлетичний сезон почато обласним бігом навпростець, що відбувся в таборі 30. 3. Змагуни Корсунь Олена і Дрогобицький О. були на меті першими. Дня 1. 4. переве-

Фот. 39. Дрогобицький перший досягає мети в бігу на 1 500 м на друг. зон. змаг. 13. 9. 1947. в Мюнхені.

Фот. 40. Так добула Дубасова першенство зони в скоку у височінь 13. 9. 47.

дено біг навпростець для копунів при участи 16 чоловіків. 10 осіб стартувало в зональнім бігу навпростець 7. 4. в Нов. Ульмі і добули два перші, одно друге, одно третє і шосте місця. Біг на 1 км виграла певно Дубас, а Дрогобицький в бігу на 3 км розправився з конкурентами з КЛК та виявився найкращим в середньодистансових бігах. Друге і третє місце в бігу для юніорів на 1.5 км були ділом Тригубенка О. і Шарка Я.

На запрошення „Степу"три змагуни „Ч" виїхали на змагання до Діллінґену, в яких першими в бігу на 1.5 км був Дрогобицький, а в стусані кулею Капкова Анна (8.18 м).

9. серпня зорганізовано дружиновий двобій з сильною дружиною „Степу"', в красках якого виступили минулорічні першуни зони Яцишин, Євсевський і Маїк Ольга. Двобій по цікавім перебізі закінчився нашою виграною 74:72, при чім жінки з своїх осягів мали точок 38:26, а чоловіки 36:46. Перемогу „Ч" придбали головно Дубас, Капко і Дрогобицький.

Легкоатлетичні точки в програмі Дня Фізичної Культури 31. 8. були останньою пробою перед змаганнями за першенство на р. 1947. Ця поважна імпреза відбулася, як і попереднього року, на гарнім німецькім майдані в Мюнхені 13. і 14. 9. 1947. при участі 140 змагунів з десяти товариств. Наших 8 жінок і 13 чоловіків добули разом 9 перших, 7 других, 3 третих, 4 четверті, 3 п'ятих і 5 шостих місць в індивідуальних конкуренціях, а в загальнім точкуванні по товариствам — друге місце. Найкращими серед жінок була ревеляційна Дубас Ірина і молоденька Коломийців Ілярія, а серед чоловіків Дрогобицький, Павловський Олег і Орел Тарас. Перші місця зайняли Дубас Ірина в обох скоках, в бігах на 100, 200 і800 м, Дрогобицький в бігах на 800 і 1 500 м та Павловський в бігу на 400 м. Слабими були чорногорці в скоках і метах чоловіків — і це заважило про втрату першенства зони. Ланкою опікувався Хоростіль.

В і д б и в а н к а   ч о л о в і к і в не добилася успіхів. На 28 розіграних змагань зуміли чорногорці виграти всього 10, а програли 18 стріч. Одиноким успіхом було добуття першенства авґсбурзької області та перемога над естонцями і латвійцями. В зональних першенствах трійкових 22. 6. в Новому Ульмі по двох програних з „Левом" 0:2 і з „Січею" 1:2, „Ч" відпала від дальших гор, а на літніх першен-

ствах 27. 9. в Реґенсбурзі по виграній з КЛК 2:0 і по програних з „Левом", „Січею" і з Байройтом зайняли ми п'яте місце. Дружина виступала в складі: Ковалик, Шарко Мирослав, Склепкович, Кузик Любомир, Личик Святослав і Чумак Віктор.

Вже кращі висліди мали жінки, що на 20 гор, 13 виграли. 23. березня зорганізовано в залі театру турнір жіночої відбиванки, що дав багато емоції глядачам і перемогу „Ч" та пам'яткову плякетку (після перемоги над КЛК, „Левом" і „Беркутом"). 14. і 15. 6. наша ланка була господарем зональних трійкових першенств, — і в них одна наша дружина зайняла друге місце (програючи лиш з Байройтом, першуном зони), а друга — сьоме місце. Після добуття 16. 8. першенства области, взято участь в зональних змаганнях 20. 9. в Міттенвальді, на яких „Ч" виборола третє місце.

Ланкою опікувалася Вигінна Галина, опісля Михалівська Вікторія. Красок „Ч" боронили: Дубас, Кузик (Кічановська) Анна, Михалівська, Мартинюк Мирослава, Корсунь Олена, Вигінна, Шипайло, Гавриляк Лідія і Струк Ірина. Дві змагунки Дубас і Кузик були визначені до збірної РФК проти репрезентації естонок 30. 3. в Авґсбурзі. Три змагунки взяли участь в інструкторському курсі РФК в Новому Ульмі.

Ланка столової сиківки під проводм Красника Ярослава розіграла 17 змагань (10 виграних, 1 ремі і 6 програних). Ланка організувала змагання за дружинове першенство зони 22. і 23. 2. (ремі з „Запоріжжям" 5:5, програні з „Орликом" 3:7 і з „Січею" 2:8; — четверте місце), змагання збірної РФК проти „Тіштеннісклюб" Авґсбурґ (6:4 для українців, в яких складі була Капкова) і 21. 4. змагання збірної РФК проти збірної естонців, що закінчилися похвальною виграною 12:1 (з „Ч" грала Капкова і Мартинюк Ірина).

Товариські зустрічі (14) це гри „Ч" з естонцями (виграні 7:3 і 5:4), з латвійцями (4:5, 5:4, 4:5 і 3:6), з польським „Соколом" і „Бялим Орлем" (3:4 і 4:2 та 7:2) і п'ять гор з різними українськими товариствами.

В започаткованих Радою ФК змаганнях за індивідуальне першенство зони 15. і 16. 3. в Ашафенбурзі, взяли участь в клясі юніорів наш першун Бойчук Ігор (добув третє місце) і Сивак Богдан (4 м.) та в клясі ольд-боїв Андрухович (5 м.).

Також 7 осіб брало участь в німецьких турнірах за першість Швабії (25. 5.) і за першість Баварії (15. 12. 47).

Ланка плавання виявила свою діяльність лиш одним виступом з п'ятьма змагунами на зональних змаганнях 7. 9. в Мюнхені. Ціла ланка це властиво інж. Андрієвський Вадим, що сам добув три перші і одно друге місця та всі точки для „Ч" і третє місце між товариствами.

Ланка шахів в порівнянні до діяльности в попередньому році, сильно підупала. Відсутність Яблокова, виїзд мґра Тишовницького до Ню Йорку і Слесарова та вискринінґовання Ансамблю Акторів під дир. Блавацького (з якого рекрутувалося багато добрих шахістів), означувало властиво ліквідацію ланки.

Розіграно разом 10 змагань, з яких лиш 1 виграно і 2 зремісовано (дві стрічі з латвійцями, одна з німцями, решта з українцями). На зональнім турнірі 7.—9. 3. в Реґенсбурзі за першенство на 1947 р. „Ч" програла з КЛК, „Левом", „Орликом" і з „Чорноморям" та ремісувала з „Січею" — і зайняла шосте місце.

На турнірі в Діллінґені за обласне індивідуальне першенство (14.—16. 2.) мґр Тишовницький Роман зайняв перше місце, а інж. Крикловенський Микола друге (на 7 учасників). 23. 3. Тишовницький боронив красок збірної РФК проти клюбу Андерсен в Мюнхені і свою партію виграв. В грудні переведено внутрішний клюбовий турнір (32 учасників). Першуном „Ч" став інж. Крикловенський. — Ланкою проводив проф. Семчишин Володимир, а від листопада Кашуба Володимир.

Ланка високогірської туристики відбула 11-ть мандрівок. Весна 1947 р. застала ланку, у відрізненні від попереднього сезону, вже заправленою. До минулорічної групи дійшли ще нові члени: Дубас Ірина, мґр Красник Іван і Шарко Мирон. Провідник ланки спільно з Хоростілем, маючи досвід, спромоглися на опрацьовання власного туристичного провідника по Альпах і південній Баварії, який опісля видала друком РФК. Ланка мала 13 членів, а пересічна кількість учасників одної прогульки виносила 6 осіб. Всі вони переїхали 27 225 км доїзду з Авґсбурґа до підніжжя Альп — та зробили 1 056 годин маршу по горах. На одного учасника прогульки виходить 173 годин маршу, або 14 робочих днів (+ 13 днів, зужитих на доїзд = 27 днів).

Сезон розпочато 27. 4. прогулькою сімох осіб через Партнахклямм і Райнталергоф на Кройцек 1 652 м. Після цеї першої проби сил і ще другої на Шахен 1 866, відбуто чотириденну прогульку в Альґойські Альпи. Шлях провадив через Айнедсбах—Вальтенберґергавс—Гохфронтшпіц 2 648 метрів — Меделеґабель 2 645 м — Рауек 2 385 м — Ґерст-

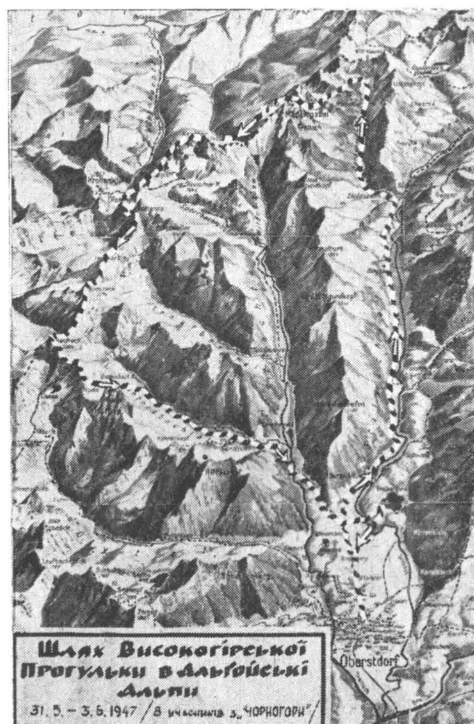

Фот. 41. Шлях мандрівки 8-ох туристів „Ч" в Альґойських Альпах.

рубен—Фрайберґзее—Оберстдорф. Цю чудову мандрівку верхами Альп та сніжними полями, осяяними промінням весняного сонця, відбуло 8 осіб.

21. і 22. 6. сімох любимців гір відбуло прогульку на Альпшпіце 2 628 м і на Гохблясен 2 706 м. Ці самі особи 11.—14. 7.

звиділи Берхтесґаденські Альпи. Шлях провадив під шпиль Гохкальтер 2 607 м (з причини сніговії його не осягнено) — Ґінтерзее — Рамзав — Вімбахталь — Фунтензее — Зауерекванд — Кеніґсзее — Айскапелле — Берхтесґаден.

Наїжений хребет Ваксенштайну 2 277 м манить кожного туриста. В дні 27. 8. сімох чорногорців пробують його добути. Остаточно трьом з групи вдається стрімким узбіччям вийти на верх. Та дальший плян переходу через ціле пасмо аж до Ріффельшарте треба було через пізню пору закинути. Одному з цеї трійки вдається ще добути неприступну стіну Шенґанґершпіце 2 273 м.

По одноденній прогульці до Міттенвальду 10. 8. з підходом на Вернер 2 643 м (5 учасників), напляновано чотириденний марш в околиці Венделештайн. Ця група Альп нагадує своїм характером наші Карпати. І в другій половині серпня вісьмох туристів перейшли шпилями та долинами гремучих потоків шлях від Оберавдорф по Теґернзее, причім двом з них вдалося добути верх Рухенкопф 2 024 м. Була це справжня „клетерка", повна ризика і небезпеки. Купелею в Теґернзее закінчено мандрівку, що залишила незабутні враження. Двох „найкращих" Скоробогатий і Хоростіль продовжують сезон дальше — і в початках вересня вибираються до Берхтесґаден з метою переходу цілого хребта грізного Вацмана. Першого дня виходять на вічний ледівець Блявайс під Гохкальтер-ом, а другого дня виходять з Рамзав в напрямі Вацмана. В рекордовому часі (11 годин) переходять шлях до Гохек 2 653 м — Вацман Міттельшпіце 2 713 м — Вацман Зюдшпіце 2 713 м — Вімбахталь — Берхтесґаден. Про цей вичин могли б сказати дещо їхні ноги.

Жертвою ‚захланности" цих двох авґбуржців паде ще Драйторшпіце 2 673 м. В днях 21. і 22. 9. мимо мряки виходять через Шахен — Майлергютте на ці цікаві шпилі. Поворотна дорога вела через Райнталь — Партнахклямм до Ґарміш Партенкірхен.

Та Ваксенштайн не перестає манити. І знову в двійку при блеску осінного сонця підходять вони до Геллентальгютте у підніжжя Ваксенштайна, але й цим разом не суджено було їм перейти цю важку трасу, бо смертний випадок одного німецького туриста, що усунувся з стін Ріффель-

шпіце, та конечність заалярмувати Берґвахт, перечеркнула останню*) можливість переходу заплянованого шляху. Осінне сонце лагідно просвітлювало крізь віття дерев, коли вони в двійку, мовчки гляділи на маєстатичні, ще до 1944 р. для них казкові і недосяжні, верхи Альп. Ось тут піраміда Альпшпіце, за ним Гохбляссен, Геллєнтальшпіце, дальше могутній масив найвищого Цуґшпіце, а над ними стіна пропасного Ваксенштайна. Ще раз охоплюють зором чудову картину гір, немов бажають вирити їх образ в своїх душах — перед розстанням з ними, хто зна, чи не назавжди?!

Опрацював Хоростіль Ярослав

---

*) Була це остання прогулька обох найзамітніших українських альпіністів на еміґрації, бо Скоробогатий виїхав 16. 1. 48. на працю до Англії, а Хоростіль 23. 1. 48. до Канади. Були вони в Карпатах були в Татрах, начудувалися Альпами — а в майбутньому напевно ходитимуть оглядати (хоч осібними шляхами) красу нових гір у своїх країнах. — Прим. Ред.

В здоровому тілі — здорова душа.
А де сила — там воля вітає!

ДЕ СИЛА — ТАМ ВОЛЯ ВІТАЄ...

1. Посвячення прапору Товариства

Справлений з ініціятиви Хоростіля Я. прапор Т-ва, посвячено і передано в користування дня 8. лютня 1948 р. Рішення про придбання прапору для Т-ва прийнято у вересні 1947 р., саме в другу річницю заснування „Чорногори", узнаючи, що ним найкраще відмітиться короткий „ювілей". Скептиків (а їх було немало), які твердили, що тепер не час і невідповідна пора справляти прапор, переконувано, що саме прапор буде належним завершенням всесторонньої праці Т-ва над молоддю і добрим засобом в її освідомленні й вихованні. Вже тоді устійнено, що у випадку виїзду на дальшу еміґрацію, прапор доручиться на перехования котромусь з українських музеїв в Европі чи Америці, в якім заховається він як доказ працездатності „переміщених осіб".

Сам прапор виконаний в красках Т-ва (горішня половина ясно-синя, а долішня чорна; розмір: 73 X 127 цм, держак 274 цм високий) і на головній стороні має відзнаку Т-ва й напис: УСТ „Чорногора" 1945 Авґсбурґ, а на другій стороні видніє гасло чорногорців: Д е с и л а — т а м в о л я в іт а є.

— — —

Акту посвячення в церкві УАПЦ довершили оо. Тимківський Г. і Коваленко В., а в гр.-кат. таборовім храмі о. кат. Смаль П., який теж сказав проповідь і відправив Службу Божу в намірені Т-ва. Дефіляду Хресних Батьків, членів і змагунів (понад 200 осіб), машеруючих до залі театру, під

Місійним Хрестом відібрав сеньйор фізкультурників ген. Петрів з представниками ЦПУЕ, РФК і табору.

В театрі, якого сцену прикрасила виставка експонатів, Хресні Батьки в числі 191 особа вписалися в пропам'ятну книгу, оформлену арт. Залуцьким В. — і вбили свої пляметки, цвяхи і щитики до держака прапору. Опісля ген. Петрів відібрав від хорунжого Івашка Євгена приречення*) і вручив йому прапор. В дальшій частині програми керманич Відділу Молоді ЦПУЕ мґр Рак Ярослав (Мюнхен) виголосив святочне слово, а Андрухович Я. відчитав 37 при-

Фот. 42. Прапор Тв-а (з обох сторін).

вітів, що наспіли з Австрії і з усіх трьох зон Німеччини. По деклямації Дубас Іриною вірша Богдана Антонича

---

*) „Прирікаю прапор цей в почестях носити і зберігати як дорогу цінність Товариства й українських спортовців на чужині — та таким же чистим як сьогодні його перебираю, довезти до майданів вільної України. Так мені Боже допоможи".

Фот. 43. о. Смаль проповідує в гр.-кат. церкві 8. 2. 1948.

Фот. 44. оо. Тимківський і Коваленко благословлять прапор Т-ва в церкві УАПЦ.

Фот. 45. ген. Петрів святочно передає прапор хорунжому Івашкові.

Фот. 46. Фраґмент виставки експонатів 8. 2. 1948.

„Пісня змагунів", голова Т-ва вручив пам'яткові жетони найкращим змагунам: Хоростілеві (позаочно) за жертвенну працю, Дубас Ірині як найкращій в зоні спортсменці, Дрогобицькому Омелянові за всесторонність і осяги, та Савці Богданові як „королеві стрільців" в копанім м'ячі.

Зчерги відкрито для загального оглядання виставку експонатів (понад 200 штук), що були поділені в такі головні групи: діяграми, прапорчики, грамоти, альбоми, табелі, звіти, акти, відзнаки, правильники, видання РФК, фахова преса, афіші різних змагань і спортовий виряд. Цю виставку, що давала погляд на цілість праці Т-ва за два і пів року існування, ефектовно оформив Андрухович.

По обіді почалася змагова частина, а саме турнір найкращої гри — кошівки з участю латвійців з табору Гохфельд і німецької ТҐ „Вікторії". При рівнорядних партнерах перемога ювілята прийшла нелегко (найкращі змагання дня з латвійцями, виграла „Чорногора" доперва в догривці). На закінчення врочистостей уряджено вечорниці з котиліоном, на яких провело ніч 650 молодих сердець.

Врочистості „Чорногори" з 8. 2. 1948. були святом не лиш самого товариства, але всього табору.

Хресними Батьками прапору стали м. і. такі установи і особи, що уфундували:

1. плякетки: ЦПУЕ, РФК, ОПУЕ, Об'єднання Спортових Суддів, Ансамбль Українських Акторів під кер. Блавацького (Реґенсбурґ), УСТ „Беркут" (Новий Ульм), УСТ „Дніпро" (Байройт), Таборова Рада, Таборова Управа, Гр.-Кат. Братство Н. П. М. Б., Надзірна Рада кооп. „Самопоміч", Управа кооп. „Самопоміч", Кіоск ч. 1. ЛУПВ, Ланка копаного м'яча, генерал Петрів, маршал Мудрий Василь, о. Івашко Володимир, Залуцький Василь, мґр Яремко Іван, інж. Карташевський Анатоль, Піх Іван і Ференц Петро.

2. цвяхи: Головна Старшина Пласту (Мюнхен), Карпатський Лещетарський Клюб (Мюнхен), УСТ „Довбуш" (Мюнхен-Фрайман), УСТ „Січ" (Реґенсбурґ), УСТ „Запоріжжя" (Ашафенбурґ), УСТ „Заграва" (Ваєрн), УСТ „Прометей" (Міттенвальд), УСТ „Орлик" (Берхтесґаден), Таборова Переселенча Управа, Станиця Пласту, Т-во „Бесіда", СУМ, Коміс ч. 3., Андрухович Я., Блавацький В. лік. вет. Богонович В., Бурдик І., мґр Буцик В., Буцик С., Вацик М., мґр Ватаманюк О., Врублівський П., Ганчар І., Гошуляк Ю., Де-

Фот. 47. Діяграма з виставки, що показує кількість імпрез кожної ланки в кожнім діловім році.

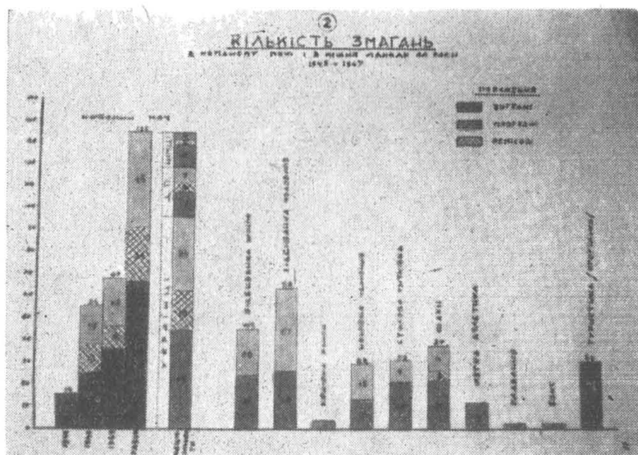

Фот. 48. Стовпчики показують кількість змагань за три роки разом. (Ясний колір — виграні, кратки це ремі, чорний це програні). Копаний м'яч 135 (з українцями 94, з ДП 24 і з німцями 17), відбиванка жін. 43, чол. 63, кошівка жін. 4, чол. 28, стол. ситк. 30, шахи 37, л--атл. 11 плавання жін. 4, чол. 28, стол. ситк. 30, шахи 37, л.-атл. 11, плавання 2, бокс 2, туристика 30.

м'янчук М., Дубас І., Іваш Л., Івашко Є., Ільків Р., Кашуба В., Кікта С., Квас В., д-р Ковалик Г., мґр Красник І., Лашкевич Т., Лисняк Є., Мартинюк Г., Матухно П., Мороз Г., Ніцович Р., о. дек. Пилипець В., Попель І., мґр Рак Я., мґр Скоробогатий Б., інж. Сліпко В., Соколів О., Стрик М., Хом'як С., Хоростіль Я., Шарван В., Щербань В. і Черкасевич О.

3. щитики: 117 громадян (-ок) і установ.

3. Висновки

Подані на сторінках цеї книжки події і цифри та знимки, мають за мету показати колишньому відвідувачеві щонедільних спортових імпрез, що його Товариство з улюбленими ним пупільками (Бодьо, Юзьо, Курка...), проробило велику і корисну працю. Бо балянс праці нашої „Чорногори" є абсолютно активний, — а він є наслідком належної постави Управ Т-ва до своїх завдань, як теж вислідом правильного функціонування кермуючого і фахового осередка: Ради Фізичної Культури ЦПУЕ в Авґсбурзі.

Еміґраційна суспільність повинна бути вдячною невеличкому гуртові своїх працівників, що ділянку фізичного виховання видвигнули з приниження і поставили її в нашім організованім житті як рівновартісний чинник з іншими ділянками, та надали її властивого значення.

В умовах таборового життя плекання спорту має першорядну вагу для народнього здоров'я. Кожна година тренінґу і змагань на вільному повітрі — це неоцінений вклад в здоров'я даної одиниці. А поруч цих прикмет спорту для добра тіла, він в змаганнях з другими сталить ще характери і ушляхетнює інстинкти. Наша доба, в якій ділала „Чорногора", поклала ще на спорт додаткові завдання, а саме репрезентувати свій нарід перед чужинцями.

Всі ці три основні завдання спорту — „Чорногора" виконувала і виконала! Тому безумовно дальше заслуговує вона на піддержку громадян і прихильників, що осталися ще в Авґсбурзі, — а на леліяння дорогих споминів в тих, що покинули вже Сомме Касерне і знайшлися в Бельгії, Англії, Канаді, ЗДА, Бразилії, Венецуелі чи інших державах.

Бо безпосередня чи посередня служба ідеї „Де сила — там воля вітає" — це перш за все служіння інтересам Свого Народу.

Степан Кікта

1. Черговість місць

в змаганнях Ради Фізичної Культури за першенство американської зони Німеччини 1945—1947 включно

Пояснення: цифра перед назвою означає добуте місце, після назви кількість точок. Місцевість подається лиш при товариствах мало відомих.

1. Змагання за „Клюбову справність"

1946: 1. „Лев" 3327, — 2. „Чорногора" 2510, — 3. „Беркут" 1667, — 4. „Орлик" 1644, — 5. УССК 1456, — „Січ" 1451.

1947: 1. „Чорногора" 6205, — 2. „Лев" 4684, — 3. „Беркут" 3432, — 4. „Січ" 3212, — 5. „Запоріжжя" 3060, — 6. „Орлик" 2835.

2. Конкурси часописів (поза РФК)

Конкурс „Української Трибуни" в Мюнхені в XI—XII. 1947. на „п'ять найпопулярніших товариств":

1. „Чорногора" 8041, — 2. УССК 7897, — 3. „Беркут" 5203, — 4. „Степ" Діллінґен 4385, — 5. „Заграва" Ваєрн 3627.

Конкурс „Час"-у у Фюрті в XI. 1947 на „10 найкращих спортовців в році 1947":

1. Дубас Ірина („Чорногора") 1726, легка атлетика, спортові гри.
2. д-р Рипхан Орест („Січ") 1410, плавання, гри, столова ситківка.
3. Бучацький Омелян („Лев") 1398, гаківка, кошівка.
4. бл. п. Гарасевич Андрій („Орлик") 1239, альпіністика.
5. Кутний Богдан („Січ") 1005, копаний м'яч.

6. Качмар Роман („Степ") 985, лещетарство.

7. Купчинський Юрій (КЛК) 784, легка атлетика, лещетарство.

8. інж. Андрієвський Вадим („Чорногора") 654, плавання.

9. Кусій Юрій („Беркут") 654, важка атлетика.

10. Кліш Йосафат („Чорногора") 607, гри.

3. Відзнака Фізичної Вправности

В 1947. добуло ВФВ 1009 членів 18 товариств:

1. „Лев" 169 (в тім 35 жінок), або 4. 1% населення табору, — 2. „Чорногора" 134 (54), 5.26%, — 3. „Бескид" Реґенсбурґ 128 (55), 3.9%, — 4. „Запоріжжя" 104 (21), 2.6%, — 5. „Беркут" 87 (14), 4.—%, — 6. „Степ" 65 (8), 4—%.

4. Легка атлетика

6—7. 9. 46. Мюнхен: 1. КЛК 12681, — 2. „Орлик" 5680, — 3. „Хортиця" Травнштайн 4261, — 4. УССК 2280, — 5. „Сокіл" Бад Верісгофен 1205, — 6. „Чорноморя" 1168, — 7. „Чорногора" 959.

7. 4. 47. Новий Ульм: біг навпростець: кляса змагунів: 1. Дрогобицький Омелян („Ч") 10:4,8 мін, — юніорів: 1. Сикета („Беркут") 5:12,4 мін., — жінок: 1. Дубас („Ч") 3:32,3 мінут.

13.—14. 9. 47. Мюнхен: 1. „Лев" 152, — 2. „Чорногора" 142, 3. КЛК 91, — 4. „Орлик" 81, — 5. „Січ" 52, — 6. „Заграва" 35.

11. 10. 47. Авґсбурґ: тризмаг жінок: 1.Дубас („Ч") 77, п'ятизмаг чоловіків: 1. Купчинський Ю. (КЛК) 2324.

5. Лещетарство

7.—9. 2. 47. Берхтесґаден: 1. КЛК 33, — 2. „Степ" 20, — 3. „Лев" 18, — 4. „Орлик" 13, — 5. „Довбуш" Фрайман 11.

6. Плавання

11. 8. 46. Новий Ульм: 1. КЛК, 2. „Беркут", 3. „Чорногора", 4. „Сокіл", 5. УССК.

7. 9. 47. Мюнхен: 1. „Січ" 87, 2. КЛК 50, — 3. „Чорногора" 42, — 4. „Лев" 34, — 5. „Беркут", — 6. „Заграва".

7. Шахи

28. 4.—2. 5. 46. Бад Верісгофен: 1. „Чорногора" 36½, 2. КЛК 36, — 3. „Лев" 34½, — 4. „Дніпро" Бамберґ 27½, — 5. „Буревій"Ноймаркт 22, — 6. „Дніпро" Байройт 21½, —

7. „Сокіл" 18$^{1}/_{2}$, — 8. „Беркут" 14$^{1}/_{2}$, — 9. „Скала" Інґольштадт 5.

7.—9. 3. 47. Реґенсбурґ: 1. КЛК 19$^{1}/_{2}$, — 2. „Лев" 18, — 3. „Орлик" 17, — 4. „Чорноморя" 13$^{1}/_{2}$, — 5. „Січ" 12, — 6. „Чорногора" 10.

20.—24. 4. 47. Берхтесґаден: (індивідуальні): 1. інж. Кузь Козма („Орлик") 5$^{1}/_{2}$, — 2. Ігнатенко 4$^{1}/_{2}$, — 3. Абраменко 4 (оба „Чорноморя").

8. Кошівка жінок

4. 10. 47. Авґсбурґ: 1. „Чорногора", — 2. „Лев".

26. 12. 47. Міттенвальд: 1. „Чорногора".

9. Кошівка чоловіків

27.—28. 7. 46. Бамберґ: 1. „Дніпро" Бамберґ 4, — 2. „Січ" 4, — 3. „Лев" 4.

23.—25. 12. 46. Міттенвальд: 1. „Лев" 6, — 2. Бамберґ 6, — 3. „Січ" 4, — 4. „Лев" II. 4, — 5. „Беркут" 0, — 6. КЛК 0.

4.—5. 10. 47. Авґсбурґ: 1. „Січ" 8, — 2. „Лев" 6, — 3. „Чорногора" 4, — 4. Байройт 2, — 5. УССК 0.

26.—28. 12. 47. Міттенвальд: 1. „Лев" 4, 2. „Чорногора 4, — 3. „Орлик" 4, — 4. Байройт 0.

10. Відбиванка жінок

25.—26. 1. 46. Карльсфельд: 1. КЛК, 2. „Лев", 3. УССК, 4. „Чорногора".

15.—16. 6. 46. Авґсбурґ: 1. КЛК, 2. УССК, 3. Байройт, 4. Бамберґ, 5. „Чорногора".

23.—25. 12. 46. Міттенвальд: 1. „Орлик" 12, — 2. КЛК 10, 3. „Лев" 8, — 4. „Чорногора" 6, — 5. Байройт, 6. — „Січ", — 7. „Беркут".

14.—15. 6. 47. Авґсбурґ (трійкові): 1. Байройт, 2. „Чорногора", 3. „Орлик", 4. КЛК, 5. „Лев", 6. УССК.

19. 9. 47. Міттенвальд: 1. КЛК, 2. „Байройт", 3. „Чорногора", 4. „Лев".

11. Відбиванка чоловіків

25.—26. 1. 46. Карльсфельд: 1. „Лев", 2. „Калина" Фюссен, 3. УССК I., 4. „Лев" II., 5. „Чорногора", 6. УССК II.

22.—23. 6. 46. Новий Ульм: 1. „Лев", 2. УССК, 3. „Сокіл".

23.—25. 12. 46. Міттенвальд: 1. „Січ", 2. „Лев", 3. КЛК, 4. „Беркут".

21.—22. 6. 47. Новий Ульм (трійкові): 1. „Січ", 2. „Лев", 3. КЛК, 4. УССК.

27.—28. 9. 47. Реґенсбурґ: 1. „Лев", 2. „Січ", 3. КЛК, 4. Байройт, 5. „Чорногора".

25. 1. 48. Міттенвальд: 1. „Лев", 2. „Січ", 3. КЛК.

12. Столова ситківка

23.—24. 2. 46. Авґсбурґ: 1. „Лев", 2. „Чорногора", 3. КЛК, 4. „Сокіл".

22.—23. 2. 47. Авґсбурґ: 1. „Січ", 2. „Орлик", 3. Запоріжжя", 4. „Чорногора".

15.—16. 3. 47. Ашаффенбурґ: (індивідуальні): кляса: змагунів: Радивил Євген (КЛК), 2. Припхан Орест („Січ"), юніорів: 1. Павлюк Роман, 2. Грещак Богдан (оба „Орлик"), ольд боїв: 1. Михайлів Валеріян, 2. Гарасимів Олег (оба „Запоріжжя"), жінок: 1. Грузинів Євгенія, 2. Тарнавська Дарія (обі „Орлик").

13. Копаний м'яч

Літо 1946. — за рік 1946: 1. „Лев" 9, — 2. Байройт 8, — 3. Бамберґ 6, 4.„Чорногора".

Осінь 1946. — перша рунда 1946/7: 1. „Лев", 2. „Беркут", 3. Байройт, 4. УССК, 5. „Чорногора", 6. Бамберґ.

Зима 1946. — першун америк. і англ. зон: 1. „Лев", 2. „Дніпро" Ганновер.

Весна 1947. — кінець сезону 46/7: 1. „Лев" 13, — 2. „Чорногора" 13, — 3. Байройт 11, — 4. „Беркут" 10, — 5. УССК 8, — 6. Бамберґ 5.

Літо 1947. — за вхід до кляси першунів: 1. „Дністер", 2. „Січ", 3. Корнберґ, 4. „Орлик", 5. Ельванґен, 6. Ротенбурґ/Т.

Осінь 1947. — перша рунда 1947/8: 1. „Дністер" Штуттґарт 10, — 2. „Січ" 9, — 3. УССК 9, — 4. „Лев" 8, — 5. „Чорногора" 7, — 6. Корнберґ 6, — 7. „Беркут" 6, — 8. Байройт 1.

2. Черговість місць

в змаганнях Ради Фізичної Культури за першенство авґсбурзької Области в роках 1945—1947 включно.

1. Легка атлетика

30. 3. 47. Авґсбурґ: біг навпростець: кляса: змагунів: 1. Дрогобицький; — юніорів: 1. Шашло; жінок: 1. Дубас (всі з „Чорногори").

2. Шахи

25.—26. 1. і 2. 3. 47. Новий Ульм: 1. „Чорногора", 2. „Беркут", 3. „Зоря" Карльсруе, 4. „Дністер" Людвіґсбурґ.

15.—17. 2. 47. Діллінґен (індивідуальні): 1. мґр Тишовницький Роман, 2. інж. Крикловенський Мик. (оба з „Ч").

22. 2. 48. Авґсбурґ: 1. „Чорногора", 2. „Беркут".

3. Кошівка жінок

16. 8. 47. Авґсбурґ: 1. „Чорногора".

4. Кошівка чоловіків

29. 6. 46. Бад Верісгофен: 1. „Сокіл", 2. „Чорногора".

28. 8. 47. Новий Ульм: 1. „Чорногора", 2. „Пролом" Етлінґен, 3. „Беркут".

5. Відбиванка жінок

8. 6. 46. Оберстдорф: 1. „Чорногора", 2. „Хортиця" Оберстдорф/Альґой.

6. 10. 46. Новий Ульм: 1. „Чорногора", 3. „Беркут".

16. 8. 47. Авґсбурґ: 1. „Чорногора", 2. „Беркут".

6. Відбиванка чоловіків

15. 6. 46. Авґсбурґ: 1. „Сокіл", 2. „Чорногора", 3. „Беркут".

29. 9. 46. Авґсбурґ: 1. „Чорногора", 2. „Беркут", 3. „Зоря" Карльсруе.

28. 8. 47. Новий Ульм: 1. „Чорногора", 2. „Пролом", 3. „Степ", 4. „Беркут".

7. Столова ситківка

11.—12. 1. 47. Авґсбурґ (індивідуальні): кляса: змагунів: 1. Ференц Петро („Ч"); — юніорів: 1. Сивак Богдан („Ч"); ольд боїв: 1. Андрухович Ярослав („Ч").

2. 2. 47. Новий Ульм: кляса жінок: 1. Капко Анна („Ч").

2. 2. 47. Нов. Ульм: 1. „Чорногора", 2. „Беркут", 3. „Степ".

15. 2. 48. Нов. Ульм: 1. „Чорногора", 2. „Степ", 3. „Беркут".

8. Копаний м'яч

Весна 1946. — за 1946: 1. „Чорногора" 19, — 2. „Беркут" 14, — 3. „Сокіл" 11, — 4. Ельванґен 7, — 5. Людвіґсбурґ 7.

Весна 1947. — за 1947: 1. „Дністер" 7, — 2. „Скала" Штуттґарт 6, — 3. „Степ" 6, — 4. „Зоря" 5, — 5. „Беркут" II. 4, — „Чорногора" II. 2.

Осінь 1947. — перша рунда сезону 1947/8: 1. „Пролом" 6, 2. „Дністер" II. 4, — 3. „Степ" 3, — 4. „Чорногора" II. 2, — 5. „Беркут" II. 1.

3. Найкращі осяги легкоатлетів (-ок) „Чорногори"

(в дужках подане місце між всіми змагунами в зоні. Під літерою а) першунка в клясі жінок, під б) першун в клясі чоловіків).

1.	Біг 60 м:	а) Корсунь Олена	8,9	сек.	(2)
	Біг 100 м:	а) Дубас Ірина	13,7	"	(1)
		б) Орел Тарас	12,2	"	(3)
	Біг 200 м:	а) Дубас	29,5	"	(1)
		б) Шміґель Мирослав	24,9	"	(4)
	Біг 400 м:	б) Павловський Олег	55,5	"	(1)
	Біг 800 м:	а) Дубас	2:50,5	мін.	(1)
		б) Дрогобицький Омелян	2:15,8	"	(1)
	Біг 1 500 м:	б) Дрогобицький	4:31,5	"	(1)
	Біг 3 000 м:	б) Дрогобицький	10:27,0	"	(2)
	Біг 5 000 м:	б) Дрогобицький	19:00,0	"	—
	Біг 4 X 60 м:	а) Дубас - Коломийців - Мартинюк-Корсунь	35,0	сек.	(1)
	Біг 4 X 100 м:	б) Шміґель - Павловський - Орел - Горський	47,1	сек.	(2)
	Біг 400 X 300 X 200 X 100 м:	б) Павловський - Дрогобицький - Шміґель - Орел	2:12,4	мін.	(2)
	Біг 800 X 400 X 200 X 100 м:	б) Дрогобицький - Трухлий - Шміґель - Орел	3:48,6	мін.	(2)
2.	Скок в далечінь:	а) Дубас	4,54	м	(1)
		б) Павловський	5,53	"	(11)
	Скок в височінь:	а) Дубас	1,25	"	(1)
		б) Ковалик Роман	1,46	"	(8)
		і Шарван Василь	1,46	"	(8)
	Трискок:	б) Павловський	11,21	"	(5)
3.	Мет диском:	а) Кузик Анна	21,30	"	(5)
		б) Голубович Микола	30,00	"	(4)
	Мет ратищем:	а) Коломийців Ілярія	19,78	"	(2)
		б) Голубович	34,60	"	(4)
	Мет булавкою:	б) Голубович	61,10	"	—
4.	Стусан кулею:	а) Капко Анна	8,34	"	(2)
		б) Кліш Йосафат	10,50	"	(4)
5.	Тризмаг:	а) Дубас	77	точок	(1)
6.	П'ятизмаг:	б) Павловський	1931	"	(6)

Найкращі осяги в плаванні (лиш чоловіки)

50 м стилем довільним:	1. Андрієвський В.	31,4 сек.	(1)
100 м стилем довільним:	1. Андрієвський В.	1,13,8 мін.	(1)
200 м стилем довільним:	1. Андрієвський В.	3,41,2 мін.	(1)
100 м стилем горілиць:	1. Андрієвський В.	1,48,8 мін.	(2)

4. Спис членів,

що змагалися в ланці **копаного м'яча** з поданням кількости розіграних ними до 31. 12. 1947. змагань. Цифра при прізвищі означає кількість стрілених воріт; зірку при кількості змагань мають ці, що змагалися теж і в інших ланках.

1. Савка Богдан 117 — 106 *
2. Басейчук Осип 55 — 101
3. Савка Михайло 3 — 93 *
4. Шміґель Мирослав 3 — 88 *
5. Клименко Ярослав 24 — 82 *
6. Клим Іван 5 — 78
7. Дрогобицький Омелян 1 — 72 *
8. Склепкович Олег 20 — 64 *
9. Кметь Богдан 2 — 60 *
10. Оїцудляк Дмитро 54 — 54
11. Кощук Петро 4 — 52 *
12. Борисевич Степан 31 — 44 *
13. Млинар Степан — 34 *
15. Андрущакевич Остап 13 — 26
14. Білоконський Іван 1 — 28 *
16. Гриньків Володимир 1 — 25 *
17. Папіш Іван — 24 *
18. Нагірний Осип — 23
19. Древницький Теофіль — 22 *
20. Горський Володимир — 20 *
21. Семенець Михайло — 18 *
22. Тригубенко Олег 4 — 17 *
23. Дубляниця Роман — 17
24. Івашко Євген — 16 *
25. Федик Роман 1 — 16 *
26. Лозовий Леонід 1 — 15
27. Капко Роман — 15 *
28. Мальчевський Микола — 13
29. Хандога Ярополк 4 — 11
30. Панчишин Іван — 11
31. Роговий Сергій — 9
32. Білоконський Іван — 9
33. Криськів Осип 1 — 9
34. Сухар Юліян 2 — 8 *
35. Манченко Павло — 8
36. Кузишин Мирон — 8
37. Нікель Микола — 8 *
38. Наваринський Мирон — 7 *
39. Руденський Роман — 7
40. Якибчук Осип — 7
41. Миськів Микола — 7 *
42. Ференц Петро — 6 *
43. Борис Василь — 6
44. Макар Павло 6 — 5
45. Буряківець Юрій — 5
46. Шестопалів Олекса — 4
47. Салаш Василь — 3
48. Лисняк Роман — 3 *
49. Антонишин Адам — 3
50. Зимний Петро — 2
51. Дейчаківський Кость — 2
52. Красник Ярослав — 2 *
53. Кузик Любомир — 1
54. Капчук Лев — 1
55. Богоніс Іван — 1
56. Стрик Микола — 1
57. Івасів Іван — 1 *

5. Спис членів,

що змагалися в роках 1945—1948. в ланках: відбиванки, кошівки, легкої атлетики, шахів, плавання, боксу, столової ситківки і високогірської туристики.

Андрієвський Вадим, інж.
Андрухович Ярослав
Алиськевич Ірина
Бабій Осип
Балабан Віктор
Бараник Юрій

Біляїв Іван
Блавацький Володимир
Бобеляк Михайло
Бобеляк Григір
Богонович Володимир
Бойко Олександер
Бойчук Ігор
Борис Маріян, д-р
Бортнійчук Анатоль
Варвара Іван
Ватаманюк Остап, мґр
Василик Микола
Вигінна Галина
Війтенко Богдан
Вірстюк Петро
Вішка Іван
Гавриляк Лідія
Гаврилюк Федір
Гайдар Михайло
Гамулець Михайло
Ганкевич Петро
Ганчар Іван
Гнатів Василь
Гнатченко Михайло
Голойда Михайло
Голубович Микола
Гончаренко Параскевія
Горний Роман
Гошуляк Ізидор
Ґула Осип
Данилик Михайло
Демянчук Любомир
Дерень Євстахія
Джаман Адам
Дзядик Зенон
Дмитренко Василь, мґр
Дубас Ірина
Заклинський Зенон
Залуцький Василь
Зарічанський Тиміш
Зварич Михайло
Звонок Михайло
Іванейко Іван
Іваницький Віктор
Иопик Олександер
Капко Анна
Карпенко Шведюк Федір
Карп'як Володимир
Карташевський Анатоль, інж.
Кашуба Володимир
Кащинець Іван
Качор Богданна
Кігічак Ярослав
Кікта Степан
Кіт Володимир
Кліш Иосафат
Ковалик Оксана
Ковалик Роман
Ковалик Григір, д-р
Ковалишин Юрій
Ковбаса Володимир
Ковбаса Іларіон
Колтунюк Антонія
Колтунюк Орест, мґр
Коломийців Ілярія
Королик Семен
Корсунь Олена
Костур Мирослав
Котович Ірина, проф.
Котлярчук Омелян
Красник Іван, мґр
Кривенюк Василь
Крикловенський Микола, інж.
Кріпацький Богдан
Кузик (Кічановська) Анна
Кузьма Василь
Кушнірчук Петро
Куціль Олександер
Ластовецький Василь
Ластович Микола
Лашкевич Данило
Левицький Євген
Личик Святослав
Лісович Володимир
Луканюк Микола
Мартинюк Ірина
Мартинюк Мирослава
Мартинюк Надія
Матухно Поліна
Матусяк Осип
Мілєвський Євген
Міщенко Вячеслав
Москвяк Степан
Наклович Богдан
Олексієнко Петро
Олехів Іван
Омельченко Віктор
Оношко Петро
Орел Тарас
Павлик Степан
Павловський Олег
Паук Богдан
Підстригач Леонід
Підгородецька Марія
Підгородецький Теодозій
Площанський Мирослав

Побивайло Анна
Повстенко Юрій
Подусовський Іван
Попель Іван
Попович Лев, проф.
Попович Ярослава
Прокоп Іван
Радиш Мирослав
Ринько Юрій
Романченко Галина
Росовський Дмитро
Савчук Федір, інж.
Савин Олександра
Саврук Петро
Савич Антін
Сагаш Іванна
Самолюк Микола
Самійленко Катерина
Семенко Юрій
Семчишин Володимир, проф.
Свачій Михайло
Свищук Юрій
Сивак Богдан
Скоробогатий Богдан, мґр
Скороход Семен
Скоропад Володимир
Слесарів Лев
Смик Михайло
Спасів Пилип
Стахів Іван
Стеценко Павло, інж.
Стохманський Володимир
Струк Ірина
Сулжинський Данило
Тарнавецький Михайло
Тарнавський Іван
Теплий Андрій
Тимчишин Зенон
Тишовницький Роман, мґр
Трешневський Петро
Троян Мирослав
Трухан Микола
Трухлий Василь
Турчин Андрій
Федер Степан
Фіґоль Дарія
Фіґоль Ольга, д-р
Фостяк Марта
Хандога Едвард
Холодняк Ірина
Хоманчук Іван
Хоростіль Ольга
Хоростіль Євген
Хоростіль Ярослав
Цабанюк Онуфрій
Ціховляс (Гунзе) Ірина
Ціховляс Любов
Ціховляс Марія
Цинцар Орест
Чекалюк Володимир, проф.
Чорний Степан
Чумак Віктор
Шарван Василь
Шабатура Микола
Шарко Богдан
Шарко Мирослав
Шарко Ярослав
Шах Михайло
Шашло Леонід
Шипайло Олександра
Шупаківський Іван
Юзенів Михайло
Яблоків Віктор
Якимець Степан
Янчаленко Галина
Яців Ігор

Фізичну тугість осягаємо
через постійний тренінґ, через гарт м'язів і тіла!

ДОДАТОК

Хроніка Товариства за рік 1948

Невідрадні еміґраційні обставини зумовили те, що цей альманах не міг, згідно з пляном і договором, появитися на книгарській полиці в місяці лютні, а появляється щойно в червні 1948 р. Тому, як додаток подаємо оцю хроніку товариства за перших 4-ри місяці 1948.

Шахи

1. 2. „Ч" — Шахклюб Обергавзен 5:5.

22. 2. Обласні дружинові змагання в Авґсбурзі: „Ч" — „Беркут" 4:2. На протест „Б" Виділ верифікації і карности ОДРФК зверифікував змагання як 3:3 і допустив оба т-ва до зонального турніру.

29. 2. „Ч" — латвійці Гавнштеттен 5:5.

19.—20. 3. Дружиновий турнір в Новому Ульмі за першенство зони на 1948 р.: „Ч" — „Січ" 2:4, „Ч" — „Лев" 3:3, „Ч" — „Беркут" 2½:3½. — Місця: 1—2: „Лев" і „Січ" по 11 точок, 3. „Чорногора" 7½, 4. „Беркут" 7.

10. 4. Латвійці Гавнштеттен — „Ч" 8½:1½.

Увесь час продовжувано кореспонденційні змагання на двох шахівницях нашого Т-ва з Т-вом „Беркут". Гра потриває цілий рік. Реченець зроблення ходу: дві доби. Від „Ч" змагання веде інж. Крикловенський, від „Б" Зеленяк Михайло.

Кошівка чоловіків і жінок

8. 2. В театрі турнір: „Ч" — „Вікторія" Авґсбурґ (німці) 41:27, „Ч" — латвійці Гавнштеттен 38:33, резерва „Ч" — резерва латвійців 7:23. Місця: 1. „Чорногора", 2. „Вікторія", 3. латвійці.

16. 2. „Вікторія" — „Ч" 28:52.

29. 2. В театрі турнір: „Ч" — латвійці Гавнштеттен 58:30, „Ч" — литовці Гохфельд 58:28. Місця: 1. „Чорногора", 2. литовці, 3. латвійці.

7. 3. В Реґенсбурзі: збірна змагунів зон. турніру стол. ситк. — „Січ" 33:33. В збірній грали з „Ч" Шарко, Сивак і Шашло.

21. 3. В Міттенвальді жінки добули першенство зони без гри (брак противника).

26.—27. 3. Весняний зональний турнір в театрі: „Ч"—УСК Ляндсгут 50:16, „Ч" — Байройт 30:0 воковер, „Ч" — „Орлик" 25:19, „Ч" — „Лев" 22:17, „Ч" — „Січ" 24:28. Місця: Першенство зони добула „Чорногора", 2. „Лев", 3. „Орлик", 4. „Січ", 5. „Дніпро" Байройт, 6. УСК Ляндсгут. Наша дружина грала в складі: Кліш, Трухлий, Шарко, Сивак, Шашло, Кушнірчук, Кігічак.

Відбиванка жінок

20.—21. 3. В Міттенвальді зональний весняний турнір в галі: „Ч" — КЛК 1:2, „Ч" — „Дніпро" Байройт 0:2, „Ч" — „Лев" 2:1. Місця: 1. КЛК, 2. „Дніпро", 3. „Лев", 4. „Чорногора".

Столова ситківка

10. 1. В Берхтесґадені Мартинюк І. здобула 2-ге місце в змаганнях студентів.

14. 1. Перша дружина „Ч" — юніори „Ч" 4:3.

12. 2. Обласні дружинові змагання в Авґсбурзі: жінки: „Ч" — „Степ" Діллінґен 9:0; юніори: „Ч" — „Степ" 9:0, „Ч" — „Беркут" 6:3. Місця: 1. „Чорногора", 2. „Беркут", 3. „Степ".

15. 2. Обласні дружинові змагання в Новому Ульмі в клясі змагунів: „Ч" — „Беркут" 9:0, „Ч" — „Степ" 9:0. Місця: 1. „Чорногора", 2. „Степ", 3. „Беркут".

6.—7. 3. В Реґенсбурзі зональний дружиновий турнір в трьох клясах (кожна дружина складалася з трьох осіб): жінки: „Ч" — „Орлик" 8:10, „Ч" — „Січ" 4:14, „Ч" — „Пролом" Ашаффенбурґ 16:2. Місця: 1. „Січ", 2. „Орлик", 3. „Чорногора", 4. „Пролом". Змагуни: „Ч" — „Запоріжжя" 6:12, „Ч" — „Січ" 2:16, „Ч" — „Тризуб" Ротенбурґ 16:2, „Ч" — „Орлик" 0:18. Місця: 1. „Січ", 2. „Орлик", 3. „Запоріжжя", 4. „Чорногора", 5. „Тризуб". Юніори: „Ч" — „За-

поріжжя" 8:10, „Ч" — „Січ" 8:10. Місця: 1. „Запоріжжя", 2. „Січ", 3. „Чорногора".

3.—4. 4. В Ашафенбурзі турнір за індивідуальне першенство зони на р. 1948 в трьох клясах (системою „мінус два"): жінки: Дубас Ірина — 2-ге місце, змагуни: Красник Я. — 7-ме м., юніори: Гошуляк І. — 4-те м. Двійні гри жінок: Дубас з Дачишин „Пролом" — 1-ше м., двійні гри чолов.: Красник з Радивилом КЛК — 1-ше м., мішані гри Дубас з Радивилом — 1-ше місце.

Туристика

15.—19. 3. Лещетарська прогулька 5-ох членів на гору Кранцберґ (Міттенвальд).

18. 4. Лещетраська прогулька 6-х членів на гору Даммкар.

20. 4. Лещет. прогулька 2-х членів на гору Кранцберґ.

Лещетарство

12.—15. 3. В Міттенвальді зональні змагання на р. 1948. З Т-ва участь взяв Шарван В., що в плоскім бігу на 12 км добув 7-ме місце.

Копаний м'яч

25. 1. „Беркут" II. — „Ч" II. 4:0.
6. 3. „Ч" — „Бяли Ожел" Авґсбурґ 1:4.
21. 3. „Ч" — „Сокул" Інґольштадт 4:1.
3. 4. „Ч" — „Кікерс" Лехгавзен 3:0.
10. 4. „Бяли Ожел" — „Ч" 2:1.

18. 4. Перші змагання у весняній рунді РФК: „Дніпро" Байройт — „Ч" 0:1 (0:0). Суддював Стеткевич О. Глядачів 600. Легка перевага господарів. Ворота стрілив Борисевич з подачі Савки Б.

25. 4. „Ч" — „Беркут" 2:0 (1:0). Суддював Пазуняк Р. Глядачів 950. Увесь час гнітуча перевага господарів. Ворота стрілили Басейчук і Склепкович. Безліч невикористаних можливостей.

Увага: у всьому тексті господарі подавані завжди на першому місці.

Організаційна праця

8. 2. Посвячення Прапору, виставка, вечорниці.

21. 2. 4-ті звичайні загальні збори членів, на яких по уділенні абсолюторії, вибрано нову Управу Т-ва в такім складі:

Голова: Лисняк Євген, заст. голови: Андрухович Я., се-

кретар: Кашуба В., господар: Зубаль С., скарбник: Соколів Олександер, організаційний референт: Івашко Є.

Заступники: Площанський Мирослав і Павловський Олег.

Контрольна Комісія: ген. Петрів, інж. Карташевський А., Лашкевич Т.

6.—7. 3. Лашкевич і Площанський взяли участь в ювілейних святкуваннях „Беркута" в Н. Ульмі та склали від Т-ва вінок на могилі героїв.

13. 3. Вечорниці „Комітету прихильників спорту".

26. 3. В РФК вильосовано календар гор весняної рунди копаного м'яча. Першун осінної рунди „Дністер" Штутґарт відпав від дальших гор.

7. 4. Виїхало 8-ох членів до Фрайману на зональний весняний біг навпростець. Біг не відбувся із-за малого числа учасників.

В місяці червні Т-во організує третий сімковий блискавковий турнір копаного м'яча за чашу мґра Буцика.

Відзнака Фізичної Вправности —
це збереження юнацького духа по пізньої старости!

З М І С Т

На обкладинці відзнака „Чорногори", прийнята в 1947. р. Проєкт арт. мал. Залуцького Василя, Авґсбурґ.

Друкарські кліші виконало Графічне заведення Цінтнер, Авґсбурґ.

В тексті 48: фотографій:

1. Баєріше Прессебільд, Мюнхен: Фот. чч.: 14, 23, 39 і 40.
2. Фото „Світ" (Олексієнко Петро), Авґсбурґ: Фот. чч.: 4, 13, 21, 25, 26, 38, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 і 48.
3. Фото „Рекорд" (Солук Володимир), Авґсбурґ: Фот. чч.: 1, 2, 6, 7, 8, 11, 17 і 18.
4. Фото „Калина" (Квас Володимир), Авґсбурґ: Фот. чч.: 3, 9 і 16.
5. Іванюк Осій, Авґсбурґ: Фот. чч.: 5, 31 і 32.
6. Фото „Зо-Ля", Новий Ульм: Фот. ч.: 12.
7. Н. Н., Авґсбурґ: Фот. чч.: 10, 15, 22, 24, 27, 28, 33, 34, 35, 36 і 37.
8. Інші: Фот. чч.: 19, 20, 29 і 30.